

INFACTO

TUOTANTOTALOUDEN KILTA INDECSIN OPISKELIJALEHTI

TOIMITUS:

Julkaisija:

TTY:n Tuotantotalouden kiltä Indecs

Kustantaja:

Indecs indecs@students.cc.tut.fi

Päätoimittaja:

Auli Tiainen

Taitto:

Auli Tiainen

Toimittajat:

Jukka Aho	jukka.aho@tut.fi
Jarkko Järvenpää	jarkko.jarvenpaa@tut.fi
Jaakko Kaskinen	jaakko.kaskinen@tut.fi
Marika Klinga	marika.klinga@tut.fi
Emilia Mattila	emilia.mattila@tut.fi
Markus Mertanen	markus.mertanen@tut.fi
Mikko Myllymaa	mikko.myllymaa@tut.fi
Tuomas Määttä	tuomas.maatta@tut.fi
Heini Niemi	heini.niemi@tut.fi
Visa Nieminen	visa.nieminen@tut.fi
Jaakko Sirén	jaakko.siren@tut.fi
Juhana Vaurio	juhana.vaurio@tut.fi
Laura Viinikainen	laura.viinikainen@tut.fi
Tuulia Åhlman	tuulia.ahlman@tut.fi

Vierailevat tähdet:

Ozge Cokpekin

Minna Päivinen

Jakelu:

Indecs

Painopaikka:

TTY-paino, Tampere

Painomäärä:

150 kpl

Kannessa:

Kuva ylhäällä vasemmalla: Fuksien haalarisauna

Ylhäällä oikealla: kiltamme fukseja

Alhaalla: Yrityspäivät 2005

PÄÄTOIMITTAJALTA

Hei!

Uusi vuosi, uusi hallitus ja uusia ihmisiä. Suurimpana muutoksena viime vuoteen lieenee se, että hallituksen sisällä toimii pienempiä tiimejä, jotka kukin vastaavat omasta osa-alueestaan. Infacton yhteydessä tämä tarkoittaa, että lehden ilmestyminen on koko tiedotustiimin, eli päätoimittajan sekä tiedotusvastaavan ja datatoimarin vastuulla. Lehden linja tulee pääosin säilymään, ja tutut palstat kuten Jukka A sekä Elämän aakkoset tulevat vastaisuudessaakin viihdyttämään lukijoita. Muut kirjoitukset ovat Indecsin hallituksen ja muiden kiltalaisten käsialaa.

Vuoden ensimmäisessä numerossa saamme lukea juttuja eri excuista ja ulkomaankokemuksista. Indecsiläiset edustivat kouluamme ja kiltamme viime vuoden loppupuolella ESTIEM Council Meetingissä Turkissa sekä joulun jälkeen VISION-seminaarissa Cambridgessa. Kaksi opiskelijaa kertoo myös tasapainoilustaan tuotantotalouden ja kauppatieteen opintojen välillä.

Jos mieleesi tulee jokin päivänpolttava jutun aihe, ota yhteyttä: indecs-paatoimittaja@tut.fi, ja muutenkin palaute on tervetullutta.

Miellyttäviä lukuhetkiä kaikille!

Auli Tiainen

Infacto 1/2005

Palstat

- 4 Pj:n palsta
- 27 Jukka A:n latvasta

Kv-asiat

- 8 29th Estiem Council Meeting Istanbul, Turkki
- 10 Vision of Cambridge
- 12 Vaihtoon!-Gallup
- 13 International Student at TUT: Finland experiences

Excut

- 5 Excursio Koneelle
- 14 Excu KCI:lle ja Accenturelle
- 33 Uusikaupunki-excu

Artikkelit

- 6 Fuksin puolivuotinen taival
- 14 Karkki vai kesätyö? - Yrityspäivät2005
- 24 Tutalaiset boomarina
- 28 Osa-aikatyöhön laskettelunopettajaksi?

Esittelyt

- 17 Hallitusesittely
- 23 Kiltakummi esittäytyy
- 31 Minna Päivisen elämän aakkoset

Minna Päiviseen pääset tutustumaan sivulla 31

Excu Valmetille Uuteenkaupunkiin s. 33

Yrityspäivistä sivulla 14

PJ:N PALSTA

Arvoisa jäsenistö,
Kiitän antamastanne luottamuksesta vaalikokouksessa. Tulen kuluvana vuonna yhdessä hallituksen ja toimihenkilöiden kanssa panostamaan kiltamme ja sen piirissä tapahtuvan toiminnan kehittämiseksi. Useimmissa asioissa puheenjohtajan rooli on allokoida resursseja oikeisiin asioihin ja antaa tukea tiimeissä tapahtuvalle oma-aloitteiselle kehitys- ja operatiiviselle toiminnalle. Uskomme, että vuoden päästä ajassa taaksepäin katsottaessa killan toiminta on ottanut jälleen askeleen parempaan suuntaan.

Tällä foorumilla aion tänä vuonna käsitellä ajankohtaisten aiheiden lisäksi yleisluontoisempia kiltamme liittyviä asioita. Tälle kerralle otin aiheeksi *yhteisöllisyyden* killassamme.

"Yhteisöllisyys on tasa-arvoiseen vuorovaikutukseen perustuvaa yhteenkuuluvuuden tunnetta ja yhdessä tekemistä."

Uskon, että kiltamme yhteisöllisyyden tason nostaminen lisäisi jäsenistön kokemaa jäsenyyden arvoa merkittävästi suhteessa siihen tarvittaviin resursseihin. Ratkaisukin on yksinkertainen: Riittävästi mahdollisuuksia, paljon innokkuutta ja hieman rohkeutta (vaihtoehtoisesti rohkaisua) uusien tuttavuuksien solmimiseen ja ylläpitämiseen. Tällä hetkellä Indecsin piirissä on eri tavoilla muodostuneita klikkejä. Kunkin vuosikurssin sisällä yhteisöllisyys toimii aluksi hyvin, mutta opintojen edistyessä eriydytään enenevässä määrin pienempiin kaveripiireihin. Vuosikurssien välisessä maastossa operoi joukko kiltaktiiveja, jotka ovat yleensä näkyvimpiä killan toiminnassa.

Yhteisöllisyys ilmenee mm. muiden kiltalaisten tervehtimisellä (% kiltalaisista, joille keskiarvokiltalainen tervehtii) ja kuinka suuren osan kiltalaisia keskiarvojäsen tuntee nimeltä. Näillä mittareilla monella on varmasti parantamisen varaa. Verkostoitumisen merkitys tunnustetaan varmasti tutalaisten keskuudessa, vaikka monesti siihen ei haluta käyttää aikaa (muka) *tärkeämmiltä* asioilta. Esim. hyvä kurssiarvosana näkyy todistuksessa ja on siten konkreettinen. Oma verkostoa ei voi CV:en kirjoittaa, mutta siitä varmasti on hyötyä viimeistään työelämän alkuvaiheen jälkeen. Tutustuminen uusiin ihmisiin vaatii kuitenkin raakaa ja systemaattista työtä, joka voi kuitenkin onnistuessaan antaa paljon.

Mielestäni tulisi pyrkiä kohti tilannetta, jossa vuorovaikutusta esiintyisi nykyistä enemmän vuosikurssien välillä ja jäsenistö olisi mukana paitsi osallistumassa, myös auttamassa tapahtumien järjestelyissä. Vuosijuhlien järjestelyissä hieno esimerkki jälkimmäisestä on Niina Sorvari, joka ilmoittautui halukkaaksi mukaan vuosijuhlatiimiin

hallituksen ulkopuolelta. Kiitokset Niinalle aktiivisuudestasi!

Killan toimivaa organisaatiota on uusittu rajusti tälle kaudelle. Perustiimit ovat vapaa-aikatiimi, tiedotustiimi, KV-tiimi, yritystiimi, talous- ja opintotiimi sekä strategiatiimi. Tiimeillä on puheenjohtajat, jotka organisoivat tiimensä toimintaa itseohjautuvasti sekä raportoivat pj:lle ja hallitukselle. Matalasta organisaatiosta on siis siirrytty astetta korkeampaan. Tällä rakenteella pyritään saavuttamaan selkeyttä toimintaan ja vastuualueisiin sekä suurempaa tehtävien omistajuutta tiimeille. Uskon, että muutos näyttäytyy jäsenistölle entistä parempana toimintana.

Indecs sai kunnian järjestää jälleen Tampereella (viimeksi 2001) legendaariset Tutapäivät pääsiäisen alusviikolla waasalaisten väistettyä järjestelyvastuuvuoronsa. Tutapäivät kokoavat vuosittain tuotantotalouden opiskelijoita Tampereelta, Espoosta, Iltteen Rannasta, Oulusta ja mahdollisesti jopa Waasasta. Tutapäivillä rakennetaan tuotantotalouden opiskelijoiden yhteenkuuluvuutta ja yhteistyötä. Kansallisiin tutaystäviimme on mahdollisuus tutustua ainakin Teekkarisaunalla keskiviikkona 23.3. Kolmioetkoilla, joista bussikuljetus Sokeriin. Tervetuloa!

Antoisaa vuoden jatkoa Teille niin opiskelujen kuin kiltatoiminnan osalta toivottaen,
Juhana Vaurio

Konserni edustettuna tammikuun Kolmiossa. Etualalla Indecsin pj:t 2005, 2004 (Mikko Kuitunen) ja 2003 (Mikko Myllymaa). Takapiruna Tuukka Paavola.

Excursio Koneelle

Excursiot ovat hienoja tapahtumia; yritysvierailuilla saa usein paremman käsityksen siitä, miten opiskeltuja asioita voi mahdollisesti soveltaa käytännössä ja minkä takia joitakin asioita opiskellaan. Sen lisäksi ne tarjoavat hyvän ja perustellun syyn laistaa opiskeluista hetkeksi sekä keskittyä hyvään seuraan ja yleensä maistuviin tarjoiluihin yritykseen tutustumisen yhteydessä. Toki excursioilla kuulee myös kokemuksia siitä, miten työelämään siirtyminen on joidenkin kohdalla sujunut ja oppii perustelemaan edes itselleen, että huono keskiarvo yliopisto-opinnoissa ei välttämättä merkitse täydellistä katastrofia työelämässä etenemisessä. Kaikki mainitsemani asiat täyttyivät ainakin jossakin määrin viime vuoden puolella järjestetyllä Koneen yrityskäynnillä.

Saavuimme Koneen Haagan toimipisteeseen hyvissä ajoin ja meidät otettiin vastaan ystävällisesti. Ennen varsinaista yritysesittelyä joimme kahvit ja söimme kahvileivät, minkä aikana tunnelma hieman keveni. Sen jälkeen kuulumme joitain perustietoja Koneesta, kuten että palvelut muodostavat ehkä joillekin hieman yllättäen 60% liikevaihdosta ja että Kone on hyvin kansainvälinen yritys ja toimii yli 40 maassa ja työllistää 30 500 ihmistä. Lisäksi kävimme läpi Koneen projekteja eri maailman osissa ja kuulumme, että sillä on ollut merkittäviä ja innovatiivisia toimintatapoja erilaisissa projekteissa. Yllättävää se ei ole, sillä onhan Kone maailman suurin porrasvalmistaja 4.suurin hissiyritys.

Ei sillä, että perustiedot eivät olisi kiinnostavia, mutta oma kiinnostukseni nousi merkittävästi, kun alettiin kertoa Koneen järjestämästä kansainvälisestä harjoittelusta, joka on pääasiassa teknillisenä ja kaupallisena kuin tehty tuotantotalouden opiskelijoille.

Harjoittelu kestää 2-6 kuukautta, ajoittuu yleensä touko-lokakuulle ja tarjoaa 20-30 aktiiviselle ja kielitaitoiselle nuorelle mahdollisuuden saada kansainvälistä työkokemusta ja tutustua vieraan kulttuurin työtapoihin. Valitettavasti tätä lukiessanne virallinen deadline (11.2.2005) on jo ohitettu, mutta toisaalta aikaisempi kokemus kertoo, että paikkoja saattaa aueta yllättäen myös myöhemmin keväällä. Jos asia kiinnostaa, kannattaa katsoa lisää osoitteesta www.kone.com/careers.

Vierailun lopuksi saimme vielä ratkaistavaksi casen, jossa pohdittiin Koneen tunkeutumista uusille markkina-alueille. Tämä tilaisuus tarjosi vanhemmille opiskelijoille tilaisuuden pyörittää perusasioita opiskelujen ohella mieleen jääneistä asioista ja toisaalta tiesi suurelle joukolle mukana olleita nuorempia opiskelijoita kiusallisia hetkiä ja mietteitä, kuten ”pitäisikö tällaiseen tietää muka joku hieno vastaus”. Mutta lopulta vastausten pohtiminen sujui varsin rennossa hengessä ruoan ja juoman yhteydessä eikä kellekään ilmeisesti tullut matkasta painajaisia.

Mitä excursiosta sitten lopulta jäi käteen? Itselle ainakin vielä tämän verran myöhemmin mielessä on selkeästi se, että myös Koneella, kuten monessa muussa yrityksessä nykyään, ihanteellinen työnhakija on osaava, kielitaitoinen ja aktiivinen ihminen, joka on innokas tarttumaan erilaisiin työtehtäviin ja joka haluaa ylläpitää omaa tietotaitotasoaan. Myös Kone yrityksenä vaikuttaa mielenkiintoiselta yritykseltä, jolla on mahdollisuus laajentaa toimintaansa tulevaisuudessa ja joka pystyy tarjoamaan monenlaisia urankehitysvaihtoehtoja myös yrityksen sisällä niin koti- kuin ulkomaillakin.

Toimittaja: Visa Nieminen

The heart of your building

Fuksin puolivuotinen taival

Siitä on jo puoli vuotta, kun tupsahdin opiskelemaan tänne TTY:lle. Odotuksia opiskelijaelämästä ei ollut kesän aikana ehtinyt kerääntyä, joten niiden täyttymisestä ei voi todeta mitään. Aika uudessa ympäristössä on rientänyt kovin nopeasti ja niin se tuntuu tekevän edelleenkin. Fuksipassi on täyttynyt hiljalleen, mutta vielä on matkaa niihin vaadittavaan 180 pisteeseen, jotta pääsee Tammerkoskeen pulahtamaan vappuna.

Syksy oli aikamoista hullunmyllyä: Ensimmäinen opiskeluvuikko tuntui hieman oudolta, koska juhlimista ynnä muuta toimintaa oli niinkin paljon, mutta ne hieman vähenivät oikean opiskelun alettua, mikä olikin varmasti hyvä. Syksyn mittaan tapahtumia ja tekemistä oli vähän väliä eikä kaikkiin oikein ehtinyt tai jaksanut osallistua, mutta silti tuli monet uudet teekkarikulttuuriin keskeisesti kuuluvat paikat ja maut kokeiltua pariinkin otteeseen. Muutto pois kotoa omaan asuntoon ja uusi ympäristö loivat omat rasitteensa, mutta nyt kaikki tuntuu jo turvalliselta ja omalta. Iki-ihana tutorimme osasivat neuvoa ja olivat aina avuliaita. Sopivan kokoinen tuta-yhteisö kiltahuoneineen osoittautui myös mukavaksi, mikä auttoi paljon uuteen ympäristöön sopeutumisessa.

Syksyn aikana tuli vastaan monta vielä silloin tuntematonta ihmistä, joiden kanssa on sittemmin tullut vierailtua Kolmioissa, Boomi-bileissä ja muissa pippaloissa, joita on todellakin riittänyt. Syksyltä

mieleeni muistuu erityisesti fuksikiertoajelu, hurjastelu mikroautoilla TTY:n parkkipaikalla Tamppi GP:ssä ja Indecs Challenge, tuo erittäin erähenkinen teekkarikisa, joka tällä kertaa juoksenneltiin Ikurin metsissä. Täytyy myöntää, että luulin kisan olevan jonkinlainen pehmoversio metsäretkestä, mutta totuus paljastuikin aivan toisenlaiseksi, sillä metsään oli selvästi mahdollista eksyä. Tutan fuksit niittivät arvostusta sijoittumalla korkealle IC:ssä ja viemällä voiton FuksiWundeRundella. Nykyisellä fuksikapu seniorilla Marilla ja tutor-Jaakolla järjestetyt Kokkisodat olivat oiva paikka treenata ruoanlaittoa mitä mielikuvituksellisimmista ruoka-aineista. Pitihän sitä tietysti myös katsastaa Hämeenkadun appro, joka ei ollutkaan niin karmaiseva kokemus kuin olisi voinut luulla - tosin vaatimustasohan nousee vuosien saatossa. Loppusyksystä järjestetty fuksivala ja pornobileet paljastivat ihan uusia puolia monista fukseista ja muistakin tutalaisista.

Joulun lähestyessä alkoi myös hieman hahmottua akateeminen vapaus (ja vastuu),

www.patria.fi

Patria Vehicles Oy

PL 186

FIN-13101 Hämeenlinna

Tel +358 20 4691

Fax +358 20 469 6684

joka oli jäänyt hieman hämärän peittoon alkusyksystä – lounastauolle opittiin siirtymään usein viimeistään toisella matematiikan luennolla Lehdon vitsien hauskuuden kulutettua viimeisetkin

energiat. Sattuipa joskus niinkin, että joku joutui lähes pakosta lähtemään jo Kaukasoinan luennon aikana käytettyään luennoitsijan mielestä liikaa omaa ilmaisunvapauttaan. Ensimmäinen tenttiviikko herätti aluksi hieman kummastusta, mutta havaittiin lopulta hyväksi: ainoa tenttitilaisuus oli maanantaina ja sekin oli tietotekniikan peruskurssista.

Kuluneen puolen vuoden aikana on tullut opittua kaikenlaista uutta kivaa ja kummallista: Sukkien ja kalsareiden resurssit ovat osoittautuneet ennakoitua niukemmiksi. Jääkaappi ja varsinkin sen sisältö on saanut täysin uuden merkityksen. Budjetoinnin salat ovat myös alkaneet hiljalleen paljastua kuukausien kuluessa. Moni asia ja arvo on muuttunut uuden opiskelupaikan ja omaan asuntoon muuton myötä eikä kaikki tunnu enää niin itsestään selvältä kuin ennen – ehkäpä tätä voisi kutsua jopa aikuistumiseksi.

Toimittaja: Jaakko Sirén
jaakko.siren@tut.fi

29th ESTIEM Council Meeting Istanbul, Turkki

Oli taas se aika vuodesta jolloin Hervannassa herätään hyytävään ja pimeään aamuyöhön ja lähdetään kohti tuntematonta. Tällä kertaa en kuitenkaan ollut menossa pohjoiselle yliopistolle tekemään tenttiä (kauppatieteelliselle kiitos ihanista maanantaiaamuista) tai lähdössä Indecsin exculle vaan Euroopan ja Aasian leikkauspisteeseen Istanbuliin. Seuraavat viisi päivää tulisin viettämään Euroopan tuotantotalouden opiskelijoiden ESTIEMin kaksi kertaa vuodessa järjestettävässä yleiskokouksessa (Council Meeting, CM), jossa ESTIEMin tulevaisuuden strategiat sorvataan.

Matkalla mukaan tarttui tämän vuoden Tampereen Vision-seminaaria työstävä Antti Roiha ja ESTIEM Exchange projektin pomohahmo Thomas Mathews. Indecsiläisenä ESTIEMin hallituksessa vahvasti vaikuttanut Vice President of PR Outi Järvinen oli jo Turkissa meitä valmiiksi odottamassa. Lentoyhtiömme oli jo aiemmilta reissuilta tutuksi tullut Malev Hun-

garian Airlines ja lentoemot odottivatkin jo meitä pukeutuneina aiemmilta reissuilta tutuksi tullessiin kuviollisiin, hippimäisiin paitoihinsa. Vaikka yrityksen visuaalista ilmeessä olisi päivitettävää, lennot sujuivat mukavasti.

Turkissa lähdimme lentokenttäbussilla kohti Euroopan puoleisen Istanbulin keskustaa, Taksimia, jossa paikallisten piti olla meitä vastassa. Matkalla silmiin pisti lähes jokaisen ison talon seinällä roikkuva Turkin punainen lippu. Selitys lipuille oli Islamilaisissa maissa meneillään oleva Ramada-kuu, joka ei kyllä ainakaan Euroopan puoleisen Istanbulin vilskeessä muuten näkynyt. Mitä nyt yhden kerran taksikuski löi jarrut kiinni keskellä tietä, laittoi hätävilkut päälle ja painui kioskiin ostamaan vettä ja tupakkaa imaamin huutaessa illalla radiossa. Opiskelijoista arviolta yli puolet noudatti päiväsajan syönti, juonti ja tupakointi kieltoa ainakin jollain tasolla.

No eihän meitä siellä keskustassa kukaan ollut vastassa, mutta onneksi taksit olivat halpoja ja niitä oli paljon. Muutenkin Turkkilainen liikenne on Suomen säännöistä riippuvaisen liikenteen täydellinen vastakohta. Aluksi liikenne tuntui täydeltä

Ruotsalaisten kanssa illallisella. Tällä kertaa emme syöneet kebabia vaan paikallisia meren herkuja.

Ouille Istanbulin CM oli viimeinen ESTIEMin hallituksen jäsenenä.

kaaokselta, jossa ihmiset ajavat töötti pohjassa, mutta loppuviikosta alkoi tämänkin mallin hienous tulla esiin: ihmiset oikeasti joustivat liikenteessä. Hotelli oli opiskelijalle hieno ja palvelu pelasi jos ja kun sähköjen kanssa tuli ongelmia.

Saapumispäivän illaksi oli järjestetty koululla tervetuliaisbileet, jossa kävi selväksi Turkkilaisten yökerhojen ja bileiden luonne: musiikki (jota nyt minä en ainakaan erityisesti menisi kehumaan, mutta makunsa kullakin) epäinhimillisen kovalla, puhua ei pysty ja tanssia pitää. No ensimmäisenä iltana varsinkin on luonnollista, että ihmiset haluavat tutustua toisiinsa muuten kuin pelkkien tanssimuuvien välityksellä, joten koulun pihalle muodostui keskusteleva osasto. Äänentoistoa ja -sisältöä lukuun ottamatta Istanbulin yöt olivat yleisesti ottaen erittäin viihdyttäviä.

Seuraavana päivänä alkoi kokoustaminen. Päivistä muodostui totuttuun CM tapaan pitkiä ja kun illalla/yöllä on myös ohjelmaa, ei viikolla pahemmin nukuta. Syksyn CM:ssä valitaan uusi hallitus ja tukku muita vastuuhenkilöpaikkoja, joten keskustelu, kähmintä ja lobbaaminen kävivät vilkkaana koko viikon. Valitettavasti tämän vuoden hallitukseen ei saatu yhtään suomalaista. Eräs Helsinkiläinen fuksi kyllä kokeili onneaan melko hyvällä menestyksellä, mutta ratkaisevat äänet jäivät puuttumaan. Meidän Thomaskaan ei hallitushommiin pyrkinyt, mutta Financial Controllerin paikkaan hänet valittiin. Viime vuoden naisvaltainen hallitus rumentui huomattavasti - ainoastaan PJ on uudessa

hallituksessa nainen. Ensi vuoden Vision seminaareille saatiin myös Suomalainen projektipäällikkö: Oulusta tuttu Saija Ekorre.

Itse työstin koko viikon ESTIEMin sidosryhmästrategioita Development Working Groupissa ja Antti kävi päivittämässä Tampereen tilannetta Visionin työryhmässä. Reissulla näki taas vanhoja tuttuja ja uusiakin kontakteja tuli luotua. Viikon aikana opin myös tunnistamaan lähes kymmenen erilaista kebablaatua, joista osa oli yhtä kaukana Suomessa aamuneljältä baarin jälkeen kotimatalla bussissa syötävästä ateriatesta kuin mustamakkara entrecôteesta. Vaikka kaikki ei aina sujunutkaan Suomessa totuttuun järjestelmälliseen tapaan, jäi reissusta pelkästään positiivisia muistoja.

Teksti: Jaakko Kaskinen

Kuvat: Antti Roiha

Vision of Cambridge

Cambridge offered a great start for the Vision of Change seminars in 2005. More than twenty participants and top-quality organizers made the time fly and expanded your tacit knowledge fast enough for you to be hoping it would never end.

There was no particular schedule for the first day, so we had time to take a walk at the beautiful city and to get used to the lefthanded traffic. In the evening everybody gathered to Wetherspoons, the biggest pub in England (?) to meet the other participants and to have a dinner together.

On Friday morning we got into the business and had our first lecture by Paul Quinton from Philips. He presented us the evolutions of market, factory, R&D and logistics from European Industrialist's point of view. After lunch we had a tour of Cambridge guided by the organizers. Every other building seemed to belong to the University, but since it has been expanding the last 800 years, it's no wonder.

As a culmination for the tour we had a traditional dinner called formal hall. The food was good, wine even better, but the best part of formal hall was the company and atmosphere. I'll now give you a warning, which

I had heard before but unfortunately realized the meaning far too late. Remember: beware of coins in the glass!

We spent the whole Saturday in London and thus met on Sunday not until lunchtime. Then we spent the rest of the afternoon playing JIT game with Legos. If something can be both educational and fun at the same time, it surely was! It was almost a

pity to quit playing. After dinner we went clubbing for the first time, but as it was Sunday, they closed already one o'clock.

Early closing time felt like a blessing in the Monday

morning, as we still had two lectures left. We were supposed to have a lecture from Dr. Angelis, but unfortunately he was unable to arrive. Instead we had a very interesting lecture about auto-id systems and a demonstration in a laboratory of the Centre for Distributed Automation and Control, which is one of the research centres within the Institute for Manufacturing.

The second lesson was given by Mr. Tagoe, an entrepreneur who, amongst other companies, founded Harley Reed Consulting in 1991. The topic was "The social impact of an expanding Europe: The opportunities and threats." We made some SWOT analysis in workshops and had very interesting

conversations, which would probably have continued for ages if we only had had time.

In the evening we once again had a delicious dinner and afterwards went clubbing since it was our final night. At least the French (Connection) took it seriously. Or didn't, however.

Thanks to LG Cambridge!! and to all participants! It was a pleasure to get to know you!

Welcome to the next Vision of Change seminar in Helsinki-Tampere!

Marika Klinga
LG Tampere, Finland

IT'S THE OVERALL PACKAGE THAT COUNTS

- Konemyynti, huolto, varaosat
- Huoltosopimukset, korjaamopalvelut
- Peruskorjaukset, modernisoinnit
- Rahoitus, vuokraus, leasing
- Käyttö- ja huoltokoulutus
- Kansainvälinen Kalmar-vaihtokonekauppa

Kalmar Industries Oy Ab Kalmar Suomi, PL 387, 33101 Tampere
puhelin (03) 265 8111, faksi (03) 265 8299, www.kalmarind.com

make things easy

Vaihtoon! -gallup

- 1) Mihin kohteisiin olet hakemassa?
- 2) Mitkä olivat valintakriteerisi?
- 3) Mitä odotat vuodelta?
- 4) Mitä jätät kaipaamaan Suomesta?

Anna Kaunonen, II vsk.

- 1) Vuodeksi Meksikoon, Monterreyn campukselle samannimiseen yliopistoon.
- 2) Kielten takia. Halusin espanjankieliseen maahan, jossa opiskella voi myös englanniksi. Tietysti maan sijainti (i.e. klimaatti) vaikutti myös valintaani.
- 3) Kielitaidon karttumista, uusiin immeisiin tutustumista, uusia kokemuksia ja tietysti rusketusta. Sivuaineopinnotkin pitäisi saada suoritettua.
- 4) Ystäviä, ruisleipää ja karkkia (salmiakkia, lakua ja siideriä) - siideriä unohtamatta. Luntakin kaipaa varmasti siellä auringon alla.

Jaakko Marila, II vsk.

- 1) 1. Malesia 2. Singapore 3. Hongkong. Vaihto aika riippuu kohteesta.
- 2) Eksoottinen kulttuuri, lämmin ilmasto ja mahdollisuus opiskella englanniksi.
- 3) Uusia ihmeellisiä kokemuksia.
- 4) Kavereita ja hyvää sinappia.

Karoliina Leinonen, II vsk.

- 1) Brysseliin ja Pariisiin vuodeksi.
- 2) Olen vieraillut kaupungeissa aiemmin ja ihastunut molempiin. Belgia on hyvin kansainvälinen maa ja sieltä on myös helppo reissata ympäri Eurooppaa. Ranskan kieli oli yksi oleellisista kriteereistä. Molemmissa kaupungeissa myös koulut vaikuttivat mielenkiintoisilta.
- 3) Paljon ikimuistoisia kokemuksia ja uusia ystäviä. Ranskan kielen oppiminen kuuluu olennaisena osana vuoden tavoitteisiin. Erilaisiin kulttuureihin tutustumista.
- 4) Ruisleipää ja rasvatonta maitoa! Luultavasti myös viranomaisten järjestelmällisyyttä.

Mikko Kaataja, III vsk.

- 1) Haen ensisijaisesti Itävaltaan, Graziin ja Wieniin. Puoli vuotta olisi tarkoitus seikkailla.
- 2) Olen kuullut kehuttavan Itävaltaa ja kyseisiä yliopistoja. Alpit kiinnostavat luonnollisesti. Samoin lyhyet etäisyydet muihin Keski-Euroopan maihin.
- 3) Kliseisesti sanoen uusia kokemuksia ja saksan kielen taidon kehittymistä. Joudun ehkä tutustumaan itävaltalaiseen juoma- ja ruokakulttuuriinkin.
- 4) Kavereita, salibandyä ja opintoviikkojen kertymistä.

Tampereen Hervannasta raportoi Volke Vesti.

International student at TUT: FINLAND EXPERIENCES

I reflect for a while... How my days have passed in Finland?

Lovely memories. I notice that I spent very nice days in this beautiful country.

Since last September, meeting people from different countries, making many new friends, enjoying my time, not only enjoying but studying hard as well, learning something new everyday and surviving in a foreign country which is really different than my own became part of my everyday life.

Before I came here, all I knew about Finland was that it is a cold Scandinavian country with blond, blue-eyed and tall people and Nokia is a Finnish company named after a town in Finland. Well, Finland means much more now...

Finland is Sauna!!!!

And sauna is hell! But we like this hell very much! I remember seeing my friend in her swimsuit walking on the snowy ice! "You are crazy!" I shouted. Just 15 minutes later I found myself in an icy lake!! My body already lost its sense of temperature, I have not caught a flu any more!! Is Finland cold?? Really?

Finland is Trees and Lakes!!!

"Have you seen any lake around?" I couldn't take my eyes off of Ahvenisjärvi for the first few days of my arrival. I should drive for 2 hours to see a similar view in my country, unbelievable I just walk 5 minutes to reach it right now!!

Finland is Bicycle!!

I haven't been cycling in almost 10 years. Why? Because the city I live in is hills downs hills downs... 10 years later, I cycle even on snowy roads... Thanks to Finland for bringing me so close to nature!!

Finland is Ice Hockey!!

We are crazy about skating!! We go to the ice hall often, already bought sticks and try to hit that little

black thing and shout, laugh, slip, fall down and enjoy and enjoy and enjoy...

Finland is trying to speak Finnish!!

Ok, time to speak some Finnish! Studied hard at home with a friend and made the sentence in Finnish "Would my letter reach to Istanbul Turkey within 1 week?" Headed to the post office. We, poor girls, somehow believed that the answer should start with either "Joo or Ei" so we would understand the response and be proud of ourselves as we could speak Finnish... What happened?? The lady started to explain something "BlahblahLaaaallllaaa....." not Joo or Ei!! I went red, my friend started laughing, the lady started to smile, I disappointed! Finnish? Well not yet!! We need to study more Finnish to understand the responses!! By the way my letter did not reach on time!

Finland is Salmiakki!!!

Dinners with my friends as usual! Just finished a delicious one, the taste is still in our mouths and one of my friends brings something brown looks like candy. Mmmm put one in my mouth... Oh my god what's this?? What's this? What's this? What's this? Someone please help me! Help me!! Please take this out from my mouth!! Who prepared it why?? Anteeksi!! What do we do now? We mix it with vodka and make drinking competition unfortunately just after delicious dinners!! I won one competition!

Finland is Finland and rakastan Suomea! The longer time I spend here, the more I fall in love with the country!! -Ozge Cokpekin, Turkey

Karkki vai kesätyö?

Tampereen Yrityspäivät on varmasti suurimmalle osalle tamperelaisista opiskelijoista tuttu juttu – järjestetäänhän se sentään kaupunkimme molemmilla yliopistoilla. Tänä vuonna Yrityspäivät järjestettiin 9.-10.2 siten, että ensin oltiin Tampereen yliopistolla ja sitten täällä teknisellä yliopistolla. Perinteisesti Yrityspäivät ovat ainakin nuoremmille opiskelijoille olleet lähinnä kynien ja karkkien keräilyä ja vanhemmille kesätyö- tai diplomityöpaikan metsästystä. Harvempi kuitenkin varmaan tietää mitä Yrityspäivät ovat tapahtuman järjestäjille...

Messupäivä alkoi järjestäjien osalta klo 7.00. Ensimmäiset firmat hyökkäsivät paikalle noin varti tämän jälkeen, ja siitähän se vilinä sitten alkoikin. Suurin osa näytteilleasettajista oli jo pystyttänyt oman messuosastonsa, mutta olipa joukossa jokunen mattimyöhäinenkin. Touhua riitti jos jonkinmoista. Milloin tarvittiin kantoapua milloin neuvoa auton p y s ä k ö i n t i i n .

Kysymyksiä ja toiveita sateli pitkin aamua, ja jossain vaiheessa tulimme siihen tulokseen että olisi pitänyt varata infopisteelle kaikenlaista roinaa aina kännykän laturista esitetelineeseen.

Kellon lähestyessä yhdeksää alkoivat yritykset olla valmiita ständeillään. Ensimmäinen suuri tungos tuli juuri yhdeksältä, kun Konetalon suurista luentosaleista purkautui opiskelijoita tauolle. Tämän jälkeen vilskettä ja vilinää sitten riittikin lähes tauotta. Välillä väkeä oli jopa niin paljon, ettei sekaan meinannut mahtua. Tällainen ihmismäärä aiheutti sen, että lämpötila ainakin Konetalossa nousi epämiellyttävän korkeaksi. Yritimme saada pattereita pienemmälle, mutta syystä tai toisesta se ei onnistunut. Lopulta jouduimme turvautumaan ovien avaamiseen lämpötilan laskemiseksi.

Iltapäivällä alkoivat jalat olla aika lopussa. Järjestäjän roolissa joutuu paljon seisoskelemaan ja kiertelemään ständeillä, joten jalat ovat kovilla. Hymy ei kuitenkaan saanut hyytyä ja yritysten kummallisimmatkin toiveet pitää täyttää, vaikka väsyttikin jo ihan mahdottomasti. Onneksi aina välillä oli oma vuoro päivystää infotiskillä, jolloin saattoi pienen hetken istahtaa. Infossa neuvoimme yritysten edustajia, kopioimme yritysten esitteitä ja säilytimme erilaisia tarvikkeita, joita messuesittelijät tulivat aina lainailemaan.

Tämä vuonna Yrityspäivät keräsivät yliopistoille yhteensä 76 yritystä. Tampereen yliopistolla opiskelijoita rekrytoi 31 yritystä ja täällä TTY:llä 62. Nämä luvut ovat yksiä suurimmista Yrityspäivien historiassa. Eikä jatkokaan näytä huonolta. Jo ennen tämän vuoden messuja kolme yritystä oli

ilmoittautunut vuoden 2006 messuille! Mukana tämän vuoden messuilla oli kaiken kokoisia firmoja läheltä ja kaukaa. Osa yrityksistä, kuten Perlos, UPM-Kymmene, KONE, Wärtsilä ja Rautaruukki, ovat meille indecsläisille tuttuja Network-yrityksinä.

Saamamme palaute Yrityspäiviltä oli erittäin hyvää. Moni yritys uskoi tulevansa myös tulevina vuosina Suomen suurimmille opiskelijarekrytointimessuille.

Kello 15 alkoi väki vähentyä niin Festian kuin Konetalonkin käytäviltä. Messut alkoivat olla loppupuolella. Muutama yritysikin jo pakkaili kampeitaan, vaikka virallisestihan messut oli ilmoitettu loppuviksi vasta klo 16. Pikku hiljaa kello kuitenkin hiipi kohti neljää ja messut olivat auttamattomasti ohi tältä vuodelta. Firket keräsivät nopeasti kimpsunsa ja kampsunsa, minkä jälkeen meillä järjestäjillä alkoi armoton siivousurakka. Pari tuntia siinä meni, mutta saimmepas vain kaikki roskat pois lattioilta ja siirretyt käytäväkalusteet takaisin omille paikoilleen. Tyytyväisinä saatoimme lähteä kotiin ja korkata kaljat onnistuneille yrityspäiville.

EXCU: KCI KONECRANES & ACCENTURE FINLAND

Jo kolmannen kerran kolmen viikon sisällä Indecsin poppoo suuntasi tiistai aamuna bussinsa kohti pääkaupunkiseutua tutustuakseen suomalaisen elinkeinoelämän edustajiin. Tällä kertaa kuitenkin pysähdyttiin ensimmäisen kerran jo Hämeenlinnassa KCI Konecranesin Hoists yksikössä. Aamun ensimmäinen puheenvuoro kuului KCI Hoists Oy:n toimitusjohtajalle Ari Kiviniitylle. Hänen esityksensä keskittyi Konecranesin uuden nostinsarjan CXT tuotekehitykseen ja uuden tuotteen lanseeraukseen. Kyseessä on aivan uuden tyyppinen nostin, jossa nostimen moottori on sijoitettu telan sisälle. Tällöin saadaan tilaa säästettyä ja esimerkiksi työtilan lattiapohja tehokkaammin käyttöön. Tuotekehityksen lähtökohtana oli telan koon optimoiminen pienentämisen sijasta, joka aikaisemmin on ollut köysinosturien kehityksessä useimmiten etusijalla. Uuden rakenteen lisäksi CXT on ensimmäinen köysinosturi, jossa on portaaton nopeudensäädin, KCI:n kehittänyt sekin. Toinen Kiviniityn aiheista oli yhtiön toiminta Kiinassa. Käsiteltyä tuli kuitenkin ennemmin globaali kokonaisuus toiminnan eri osa-alueiden näkökulmista. Esityksen lopuksi saimme vielä kunnon kyselytunnin aikaiseksi KCI:n toiminnasta yleensä.

Toisena puhujana Hämeenlinnassa oli Otaniemen kasvatti johtaja Petri Paavolainen. Aiheena oli tuotannon siirtäminen ja esimerkkinä hänen toteuttamansa KCI:n Tammisaaren yksikön siirto Viroon. Aihetta käsiteltiin hyvin vuorovaikutteisesti ja saimme miettiä oman tietämyksemme pohjalta tällaisen hankkeen mukanaan tuomia haasteita. Samalla saimme tuhdin paketin tietoa toimimisesta

vieraalla maaperällä, sillä nykyisessä tehtävässään Petri on perustamassa uutta tuotantoyksikköä Viroon. Meitä varmasti kiinnostavana asiana voidaan vielä lisäksi mainita, että näiden tehtävien lisäksi hän toimi Tammisaaren yksikön vetäjänä ennen siirtoa ja että kaikki tämä mahtuu kolmen vuoden sisään. Urapolku saa tässä vaiheessa uuden merkityksen. Valtatie kuvaasi totuutta paljon paremmin. Esitysten jälkeen teimme vielä kierroksen tehtaalla ja nautimme lounasta. Tästä oli ilmeisesti päässyt tieto vuotamaan julkisuuteen, sillä muutama henkilö Konecranesin konsernijohdosta saapui viereiseen pöytänsä mielessään tietysti mahdollisuus kähmiä meitä mukaan toimintaan. Ketään ei kuitenkaan saman tien värvätty töihin, vaan kaikki jatkoivat matkaansa vielä seuraavaankin kohteeseen.

Illan toisena kohteena oli Accenture Finland. Illan aloitti Suomen toimitusjohtaja

Juho Malmberg pitämällä yleisen esittelyn Accenturen toimialoista ja toiminnasta. Parhaiten tällä hetkellä kasvavat tietotekniikka ja ulkoistaminen, mutta kokonaisuudessaan yrityksellä menee hyvin. Kasvu on viime vuosina ollut kovaa niin liikevaihdon kuin henkilöstönkin osalta. Malmbergin esityksen jälkeen Accenturen rekrytointispesialisti Tuija Puuperä kertoi mielenkiintoisen uutisen rekrytointitilanteesta, Accenturella on toistaiseksi jatkuva työntekijöiden haku käynnissä. Kaikki kiinnostuneet voivat etsiä lisää tietoa osoitteesta www.accenture.fi -> työpaikat.

Seuraavaksi saimme kuulla konsultti Janne Ahoselta (ei se Janne Ahonen, näin Jannekin asian ilmaisi) sekä analyttikko Ilkka Ruotsilalta työskentelystä Accenturella.

Ahonen aloitti kertomalla omista työtehtävistään hyvin värikkäästi. Hän työskentelee Accenturella tietotekniikan puolella Solutions Engineering –yksikössä. Vierailuun mennessä hän oli ehtinyt osallistua projekteihin mm. Englannissa ja Indonesiassa Suomen lisäksi, joka on tehnyt työstä monipuolista ja vaihtelevaa. Projektien asiakkaista suurin osa oli ollut finanssipuolelta. Ilkka Ruotsila työskentelee liikkeenjohdon konsultoinnin tehtävissä. Tähän väliin mainittakoon, että kyseessä on Indecsin puheenjohtaja vuodelta 2002. Hän lähestyi omia työtehtäviään ovelasti casen kautta. Liikkeelle lähdettiin kartoittamalla toimintaympäristöä, jonka jälkeen mukana olleet pääsivät päättämään toistaiseksi meille tuntemattoman autoliikkeen uuden toimipaikan sijainnista. Kokonaisuudessaan voidaan todeta, että miesten tarinat herättivät suurta

mielenkiintoa yritystä kohtaan ainakin allekirjoittaneessa. Hyvin asiapitoisen päivän jälkeen pääsimme vielä hemmottelemaan itseämme hyvän ruuan ja saunan merkeissä Accenturella.

Kaiken kaikkiaan matka oli jälleen hyvin antoisa. Saimme kuulla monista meitä kiinnostavista ajankohtaisista asioista ja niin kuin palautteesta saattoi huomata, puhumassa oli asiantuntevia henkilöitä. Mielenkiintoista oli myös tutustua meille mahdollisiin työtehtäviin. Hyvän reissun jälkeen voidaan vielä luoda katsaus tulevaan. Palautteessa toivottiin rankka-excua Norjaan öljynporauslautalle, noh, katsotaan nyt mitä saadaan järjestettyä. Kiitokset kaikille osapuolille hyvästä excursiosta!

Toimittaja: Yritysvastaava Jarkko Järvenpää

Opiskelijoiden omistama.

Juvenes[®]
Merkki hyvällä asialla.

www.juvenes.fi

TTY

Hallitusesittely

Vuoden 2005 hallitus esittäytyy! Tänä vuonna toiminnan tehostamiseksi hallituksen sisällä toimii pienempiä tiimejä. Aloittakaamme suurempia suuntaviivoja vetelevästä **strategiatiimistä**:

Puheenjohtaja Juhana Vaurio

I n f a c t o n
ilmestyessä olen juuri täyttänyt 24 vuotta ja opiskelen neljättä **v u o t t a** tuotantotaloutta, pääaineena on teollisuustalous. Kotoisin olen Uudestakaupungista

lounaisrannikolta.

Pelaan koripalloa II-divarissa teekkarijoukkue Pompussa ja kuntoilen silloin tällöin salilla, lenkillä tai ladulla. Laskettelusuksetkin löytyy ja kesästä nautin mahdollisuuksien mukaan purjehtien.

Indecsillä olin v. 2000 haalariprojektin rahastonhoitaja, 2003 yritystoimari, 2004 yritysvastaava ja nyt siis hallituksen puheenjohtaja. PJ toimii Indecsin keulakuvana niin killan sisällä kuin ulospäinkin ja vastaa viime kädessä toiminnan onnistumisesta. PJ:n tehtävänä on huolehtia, että killassa tehdään ns. oikeita asioita ja koordinoida tiimeissä tapahtuvaa toimintaa.

Wanhus: Mikko Kuitunen

Nimeni on Mikko Kuitunen ja olen k o h t a neljännesvuosisadan ikäinen Wanhus. Olen kotoisin Rautatie-Suomen s y k k i v ä s t ä

sydämeistä - Toijalasta. Vapaa-ajallani potkin huvikseni palloa ja käyn katselemassa punttisalien hienoja hilavitkuttimia. Opiskelen TTY:lla yritystalouteen ja strategiaa painottunutta teollisuustaloutta viidettä ja viimeistä vuottani. Kurssit ovat olleet kasassa jo pitkään ja nyt iso-D alkaa valmistua. Olenkin jo siirtynyt työelämän

palvelukseen, joten elän kaukosuhteessa killan operatiivisen toiminnan kanssa. Joskaan fyysinen etäisyyteni ei ole kasvanut sietämättömän suureksi, pitäähän työnantajani Botnia Hightech majaansa Hermiassa.

Aiemmin olen toiminut Indecsissä puheenjohtajana vuonna 2004 sekä yritystoimihenkilönä kausilla 2002 ja 2003. Nykyiseen toimenkuvaani killassa kuuluu näkemyksen tuominen ja suurien linjojen pohtiminen osana strategiatiimiä. Vaikka tittelini Indecsin hallituksessa onkin Wanhus, yritän esimerkiksi osoittaa, että Wanhus ei välttämättä tarvitse rollaattoria.

It-arkkitehti: Markus Mertanen

Morjens! Olen 22-vuotias kolmannen **v u o s i k u r s s i n** indecsiläinen ja jo jonkin sortin konkari Indecsin toiminnassa. Viime vuonna toimin talousvastaavana, mutta tänä vuonna

hallitushommat saivat väistyä syksyn vaihto-opiskelun tieltä. Sen sijaan toimin "suojayötehtävissä" killan IT-arkkitehtina, mikä tarkoittaa käytännössä nettipohjaisten työkalujen toteuttamista hallituksen käyttöön tämän kevään aikana, ja jos aikaa ja virtaa riittää, saattaapa www.indecs.infokin hieman kehittyä. Kotoisin olen Mikkelistä ja (toivottavasti) matkalla Meksikoon. Hasta luego.

Strategiatimiin kuuluu edellämainittujen + ulkosuhdetoimarin lisäksi myös yritysvastaava, ja tästä pääsemmekin

esittelemään
Yritystiimin

**Yritysvastaava,
varapuheenjohtaja:
Jarkko
Järvenpää**

Terve! Olen Porin
piru nimeltään
Jarkko Järvenpää.

Ja mä oo, vai enk mä
oo, oo mä 3. vuosikurssilla kyntävä 24-
vuotias nuorimies. Periaatteessa
harrastan kaikennökästä kivaa, mutta
loppujen lopuksi kaikki aika kuluu
Jennin, koulun ja killan kanssa. Tosin se on
ihan hyvä yhdistelmä. Jos
niitä harrastuksia kuitenkin luetellaan niin ne
on epäsäännöllinen
hyötyliikunta, tennis, mpyöräily, lautailu,
partio jne. Ja sit mä diggaa
dinkoo, yätä ja pataa. Killassa toimin tällä
hetkellä yritysvastaavana,
vpj:nä ja Tekin yhdyshenkilönä. Eli muhun
kannattaa ottaa yhteyttä, jos
mielessä on jo kauan ollut yritys, jossa on
aina halunnut vierailla,
onnistuu. Tai jos isä tai sen saunakaveri
johtaa isoo lafkaa, jolla on
löysää rahaa. Saadaan se kiertämään
parempaan tarkoitukseen. Tekin
kiltayhdyshenkilönä autan teitä löytämään
liiton palvelut ja tuon
tuoreita kuulumisia kiltaan. Oletko muuten jo
jäsen, ai et, liity HETI!
Ohjeet multa tai osoitteesta www.tek.fi.
Hyvää kevättä kaikille ja
m e n e s t y s t ä
opintoihin, excuilla
tavataan!

**Yritystoimari:
Emilia Mattila**

Nimeni on Emilia
Mattila ja tulen
Aurasta (mikäli 2,5
v u o d e n
Hervannassa

asumisen jälkeen niin voi vielä sanoa).
Kolmannen opiskeluvuoden saan
valmiiksi tänä keväänä, mutta vielä
varmaan pari vuotta täällä tulee
hengattua. Mutta mihinkäs sitä kiire on, kun
ikää on vasta vajaat 22
vuotta.

Olen tämän vuoden yritystoimari. Viime
vuonna pestinäni oli Infacton
toimittaminen. Voi kuitenkin olla, että
toimarinhommat jäävät vain puoleen
vuoteen, sillä mieli tekisi ulkomaille ensi
syksyksi. Paikka ei kuitenkaan
ole vielä varma, joten ei nuolaista ennen
kuin tipahtaa...

Killan tapahtumien lisäksi harrastan jonkin
verran urheilua. Joitakin
vuosia sitten kilpailin vielä hyvin aktiivisesti
suunnistuksessa, mutta
nyt olen siirtynyt fiilistelijäurheilijaksi.
Nykyisin käyn muutaman kerran
viikossa lenkillä, punttisalilla tai
sulkapallossa oman hyvinvoinnin
edistämiseksi. Näin kuntoliikkujana voi
paremmalla omatunnolla välipäivinä
vetää haalarit niskaan, ottaa se strategisen
0,7 l:n KK-vodka mukaan ja
lähteä pippaloihin.

(Myös opintovastaava kuuluu yritystiimiin)

Talous- ja opintotiimi

**Talousvastaava:
Thomas Mathews**

2 1 - v u o t i a s
k o l m a n n e n
v u o s i k u r s s i n
opiskelija.

Olen asustanut
Pohjois-Karjalassa
koko pienen ikäni,
ennen kuin

aloitin ison elämäni

Tampereella. Killassa toimin rahojen
perässä

juoksijana, eli Talousvastaavana.
Harrastuksiini kuuluu kiltahuoneella
hengailu, sulkapalloilu, tuta-opinnot muun
elämän salliessa ja tietysti

korkea kulttuurista. Aiemmin olen ollut Tuta02-haalariprojektin rahastonhoitaja ja hallituksen 2003 ESTIEM-vastaava. Muissakin kivoissa luottamushommissa olen ollut mukana mm. ESTIEM, Chateau ja Markka. Toivottavasti mahdollisimman moni jaksaa heilua meidän kanssa Indecsin tapahtumissa!!!

**Opintovastaava:
Tuomas Sariola**

Moi, olen killan uusi opintovastaava. Olet voinut nähdä minut kiltahuoneella häärimässä prujujen ja kirjojen parissa tai sitten muuten vaan säätämässä. Prujujen

lisäksi tehtävänkuvaani kuuluu yhteydenpito osaston suuntaan. Myös alumnitoiminta ja abi-info kuuluvat hommiini. Kuka minä sitten olen? Useimmiten reagoin sanaan Tuomas. Toiset kutsuvat minua taas sukunimellä Sariola. Olen kotoisin Pohjanmaan lakeuksilta, Kurikasta. Harrastuksiini kuuluu salibandy, shakinpeluu ja kesäisin rullaluistelu sekä yleinen pyöräily, jos sitä nyt harrastukseksi voi sanoa. Olen aktiivisesti mukana myös koulun talous- ja reserviläiskerhoissa. Opiskelen tutalla toista vuotta ja ikää on kertynyt 21 vuotta. Hallituskuvioissa olen uusi kasvo, joten odotan vuodelta paljon hauskoja hetkiä niin työn kuin huvien parissa.

Taloustoimari: Tuomas Määttä

"Nimeni on Tuomas Määttä. Olen 23-vuotias 3. vuosikurssin tuotantotalouden opiskelija Tampereen teknillisestä yliopistosta. Harrastan kauppatieteitä yliopistolla sekä lisäksi uintia ja

sulkapalloa kuntoilumielessä. Olen toiminut killan hallituksessa syksystä 2002 lähtien. Ensin renkinä, sitten isäntänä, sitten materiaalitöihinhenkilönä ja nyt päätteeksi taloustoimihenkilönä. Nykyisin vastuualueenani lienee edelleen tenttiarkiston ylläpito sekä uutuutena killan sisäisen laskentatoimen kehittäminen (???) yhdessä talousvastaavan kanssa."

Tiedotustiimi

Tiedotusvastaava: Anna Engblom

Hei. Olen Anna Engblom, tämän vuoden tiedotusvastaava. Opiskelen toista vuotta koulussamme. Viime vuoden toimin

kiltam me piikalikkana ja fukseille olen tullut tutuksi tutortoiminnasta. Olen kotoisin Jyväskylän vierestä Muuramesta ja ikää on 21 vuotta. Harrastuksiini tällä hetkellä kuuluvat tanssi sekä aina välillä koulun punttisalilla ja jumpissa käyminen. Tulevalta vuodelta odotan uusia haasteita, ideoita ja kokemuksia. Tiedotusvastaavana aion jatkaa edeltäjäni viitoittamaa tietä ja kehittää tiedotuskanavia mahdollisuuksien mukaan.

Päätoimittaja: Auli Tiainen

Moikka! Olen Auli Tiainen, toisen vuoden tutalainen ja tänä vuonna toimin Infacton päätoimittajana. Ikää on kertynyt 21 vuotta ja Tampereelle muutin tuolta hieman

etelämmästä eli Hämeenlinnasta. Viime vuoden hallituksessa en ollut mutta kiltatoiminta on tullut tutuksi tutoroinnin muodossa, jota voinkin suositella varauksetta ihan kaikille, etenkin jos ihmisiin tutustuminen ja hauskanpito kiinnostaa! Luultavasti hallituskauteni jää tällä erää vain puolen vuoden mittaiseksi sillä vaihtoon lähtö Belgiaan on ollut haaveissani jo pitkään ennen jotakuinkin yllättäen tullutta toimittajan pestiä. Koulun ohella harrastan golfia ja laskettelua sekä salilla, jumpissa ja lenkkipolulla hikoilua. Myös matkustelu aina budjetin salliessa on kivaa..

Datatoimari: Ville Litmo

Moi! Tupalainen vuosimallia -02, i h m i n e n vuosimallia -83. Tampereelle muutin a i k o i n a a n Lahdesta. Toimin k i l l a s s a datatoimarina ja vastaan mm. killan nettisivujen,

sähköpostilistojen ja tietokoneiden toiminnasta/toimimattomuudesta. Toimenkuvaani kuuluu myös viattomien, ja erityisesti ei niin viattomien, kiltalaisten toimien tallentaminen killan kuvagalleriaan aina tapahtumien yhteydessä kaikkien kiltalaisten iloksi sekä killan digikameran lainaaminen jäsenistölle. Menossa on ensimmäinen hallitusvuoteni. Liikun paljon (ainakin autolla) ja esim. jääkiekkoilu kavereiden kanssa talvisin kuuluu harrastuksiin lukemisen, musiikin kuuntelun, elokuvien katselun yms. leppoisan ajanviihteen lisäksi.

Kv-tiimi

Kv-vastaava: Kimmo Torvinen

Moi! Oikealta (?) nimeltäni olen Kimmo Torvinen, mutta tottelen usein myös nimiä Kimi,

Kimbe, Kimatsu... Olen siis tämän vuoden kv-vastaava, johon isona osana kuuluu olla ESTIEMin (kaikkihan tietävät mikä se on!!) local group Tampereen paikallisvastaava. Opinnot ovat edistyneet yli puoleenväliin - ensimmäistä vuotta; olen siis fuksi... Ikää on kertynyt kaksikytä vuotta, ja välivuosi kului siis valtion hoivissa (intti, ei vankila tms.). Muita kilta-aktiviteetteja ei siten ole vielä ehtinyt kertyä. Kotoisin olen suloiselta Savon maalta, tarkemmin Leppävirralta, joka kannisten autoilijoiden mekkana tunnetaan. Kotiseuturakkautta... Toivottavasti kaikki tutalaiset ainakin vakavasti harkitsevat vaihtoon lähtöä ja tutustuvat koulumme vaihtareihin sekä ovat mukana kv-henkisissä, etenkin ESTIEM, tapahtumissa, niin täällä TTY:llä kuin mahdollisesti myös hieman kauempana! "In high ESTIEM, Kimmo"

Kv-toimari: Maria Haukipuro

Olen vuoden 2004 fuksisatoa tutalla. Nimeni on Maria Haukipuro ja edustan Oulua täällä eteläisten j o u k o s s a . Luonteeltani olen sen verran aktiivinen, että innostuin killan t o i m i n n a s t a

ensimmäisenä lukukautena ja eksyin Estiem-toimarin hommaan. KV-asiat ovat aina kiinnostaneet ja vietinkin vaihtarivuoden Kalliovuorten kupeessa, Kanadassa muutama vuosi takaperin. Uskoisin hääääväni killan tehtävissä myös tulevana opiskeluvuosina. Koulun ulkopuolella minut voi kaikenlaisten teekkarisaunalla järjestettävien kissanristiäisten lisäksi bongata vaikkapa lenkkipolulta. Toivonkin tulevana teekkarivuosinani törmäävän mahdollisimman moneen tutalaiseen.

Vapaa-aikatiimi

Fuksikapteeni junior: Virpi Vallin

Olen Virpi Vallin, Indecsin tämän vuoden fuksikapteeni junior. Olen 20-vuotias ja kotoisin Riihimäeltä. Opiskelen ensimmäistä

vuotta eli olen killan hallituksessakin ensimmäistä kertaa. Harrastan hyvän ruoan laittamista, palapeliä tekemistä ja musiikkia monellakin tapaa. Minulla on kunnia vastaanottaa ensi syksyn uudet fuksit, joten tällä hetkellä seuraan innolla edeltäjäni Mari Tuomelan tekemisiä ja neuvoja ja otan niistä opikseni. Otan mielelläni vastaan uusia ideoita, jotta saadaan kaikkien fuksivuosi jäämään mieleen ikäajoiksi.

Fuksikapteeni senior: Mari Tuomela

Moi! Olen 20-vuotias espoolainen ja TTY:llä opiskelen nyt toista vuotta. Uudessa hallituksessa jatkan fuksikapteenina; seniorina leimailen fuksipasseja entiseen malliin wappuun saakka ja

siinä samalla auttelen Virpiä ensi vuoden suunnittelussa. Syksyllä lähdän vuodeksi vaihtoon Meksikoon ja niinpä pyrin suorittamaan perusopintoni loppuun tänä keväänä, mikä haukkaa suuren osan ajastani. Vapaa-ajalla toimin kv-tutorina, pelailen sulkapalloa ja käyn punttitunneilla.

Ulkosuhdetoimari: Jaakko Marila

Minä olen Marila, Jaakko T. - killan ulkosuhdetoimari. Elämäni olen suurimmaksi osaksi viettänyt syvällä susirajan takana Joensuussa. Tämän vuoden pyörin pääasiassa ikähaarukassa

22v, loppuvuodesta olen vanhempi. Killan kuvioissa olen häärännyt pitkän aikaa, mutta ulkosuhdetoimari on ensimmäinen titteli, jonka olen Indecssissä saanut. Ulkosuhdetoimarina vastaan kolmio- bileiden järkkäilystä, valkohaalarisitseistä ja muusta yhteistöstä eri ainejärjestöjen kanssa. Edustustehtävät ovat erikoisalaani ja hyvät nakit intohimoni.

Harrastelen salilla käymistä, lenkkeilyä ja aloittelen hieman squashiakin. Kesäsin putoilen lentokoneista ja selviän kertomaan legendaa siitä. Laskuvarjolla saattaa olla osuutta asiaan. Bileissä tulee pyöritettyä ympäri vuoden, muiden opiskelijakaupunkien biletarjontaan perehdyin hyvin jo fuksivuotenani ja olinpa syksyllä mukana voittamassa valtakunnalliset jäynäkisat. Lisäksi harrastan myyntipäivystystä maanantaisin 13.00 – 14.00.

Emäntä: Tiia Sillanmäki

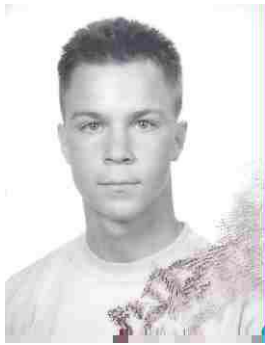
Heips! Olen Tiia Uusimäki, kavereiden kesken Tiitzi vaan, ja toimin Indecsin emäntänä. Kotipaikkani löytyy Keski-Pohjanmaalta, tarkemmin sanoen

Kokkelsbystä eli Kokkolasta. Olen ylioppilas vuosimallia 2004 ja aloitin opintoni TTY:lla viime syksynä. Olen siis fuksi. Ikää minulle on karttunut jo sen verran, että äskettäin käyntiin pyörähti kolmas vuosikymmeneni.

Säännöllisimmät harrastukseni ovat bilettäminen (aina, kun baarissa soi Shaggyn Hey, sexy lady, todennäköisyys löytää minut tanssilattialta on hyvinkin suuri), shoppailu ja yleinen jouten hengailu, mutta silloin tällöin saatan heittäytyä myös sporttiseksi. Tuolloin

minut voi bongata esimerkiksi sulkkista pelailemasta tai vaikkapa kavereiden kanssa lenkkeilemästä. Emäntänä ehkäpä suurin tehtäväni on vuosijuhlien järjestäminen. Lisäksi olen mukana saunailtojen ja monien muiden tapahtumien järjestämisessä, sekä vastaan kiltahuoneen viihtyvyydestä ja kahvikassasta.

Isäntä: Jussi Lehtonen

Moi! Nimi on Jussi Lehtonen ja kotipaikkakunta Eura. Olen killan Isäntä ja toisen vuoden opiskelija, mutta silti TUTA-fuksi. Eka vuosi meni TiTe:llä nörttäillen. Syksy alkoi v a u h d i k k a a s t i

haalariprojektin päällikkönä, sitten uuden hallituksen valintatilaisuudessa joku ehdotti "vieressä istuvaa kaveria" Isännäksi, ja tässä ollaan:) Isäntänä koen tärkeimmäksi tehtäväkseni, että juomat eivät lopu kesken, eivät missään eivätkä milloinkaan. Myös killan kopiokoneiden toiminta on vastuullani. Kiltatoiminnan lisäksi harrastan lenkkeilyä, elokuvissa käyntiä ja fantasiakirjallisuutta.

vapaa-aikatoimari: Riikka Moilanen

Hei! Olen Riikka Moilanen, toinen I n d e c s i n tämänvuotisista vapaa-aikatoimareista. Syntymävuoteni on 1985 ja koti-kotini löytyy Savon Chicagosta

eli Varkaudesta. Aloitin opiskelun TTY:lla viime syksynä joten fuksivuoteni on tässä vaiheessa vielä puolivälissä.

Harrastuksiini kuuluu (epä)säännöllisen teekkarijumpissa ja kuntosalilla käymisen lisäksi kirjojen lukeminen (oikein

omaperäistä, tiedän). Muu vapaa-aika kuluu kavereiden tapaamisen sekä erinäisten tapahtumien ja bileiden merkeissä.

Vapaa-aikatoimarina pääasiassa jeesaan emäntää ja isäntää mm. saunailtojen ja vuosijuhlien toteuttamisessa (lue: kannan kaljakoreja :). Toimenkuvaan kuuluu myös tiedottaa urheiluasioista kiltalaisille sekä järjestää sporttisia tapahtumia muun vapaa-aikatiimin kanssa. Syksyllä organisointitaidot pääsevät suurimpaan koetukseen Indecs Challengeen myötä, mutta sisulla siitä selviää. :)

vapaa-aikatoimari: Petri Rantakokko

Moro! Olen Petri Rantakokko ja vastikään virkaan astunut Indecsin vapaa-aikatoimari. Olen 20-vuotias ja o p i s k e l e n tuotantotaloutta T T Y : I I a e n s i m m ä i s t ä vuotta, joka tähän

mennessä on ollut todella hulvaton ja mieleenpainuva! Asun Hervannassa, jonka loisteliaaseen katukuvaan ilmestyin jo viime kesän alusta työpaikan perässä. Alun perin olen kotoisin kaukaa pohjoisesta tundran tuolta puolen, tarkemmin sanottuna Kittilä citystä.

Vähään vapaa-aikaani opiskelujen ohella kuuluu muun muassa musiikin kuuntelu ja soittaminen sekä joukko erilaisia urheiluharrastuksia, joita epäsäännöllisesti harjoitan kavereideni kanssa. Vapaa-aikatoimarin toimenkuva on melko laaja, joten siitä syystä hoidamme pestiä yhdessä opiskelijakollegani kanssa. Tehtäviimme kuuluu esimerkiksi erilaisista urheilutapahtumista tiedottaminen sekä niihin harrastajien kerääminen sekä muutaman tapahtuman järjestäminen.

Kiltakummi esittäytyy

Heipähei. Minun koko nimeni on Saara Ilona Vuorimaa ja olen 26-vuotias tekniikan ylioppilas. Lähimenneisyyteeni kietoutuu hyvinkin erityyppisiä asioita, joista kirjoitan teille, arvon Indecsiläisille, kummikiltalaisilleni, pienen katsauksen.

Olen syntynyt ja elänyt Turussa, jossa olen valmistunut ylioppilaaksi Puolalanmäen musiikkilukiosta vuonna 1997. Monien pähkäilyjen ja muutamien pääsykokeiden jälkeen luiskahdin opiskelemaan tekniikkaa tuon paljon puheita herättäneen Ammattikorkeakoulun rivistöihin Raumalle lukemaan logistiikkaa. Siinä sitten ulkomailla vierähtäneen välivuoden jälkeen lähdin vaihtoon Irlantiin, jossa suoritin liiketalouden puolelta tutkinnon ostotoiminnassa ja materiaalin hallinnassa. Matkani jatkui sattumien summana Tampereelle ja TTKK:lle (nyk. TTY:lle) tekstiili- ja vaatetustekniikan pariin. Nyt vietän vuottani Ylioppilaskuntamme hallituksessa vastaten sosiaalipoliittisista ja kansainvälisistä asioista, eli tittelini on lyhennetty kv-sopo:ksi.

Harrastuksia minulla on ollut kautta aikain enemmän kuin laki on sallinut. Yhä tänäkin päivänä harrastuksiini kuuluu kesäisin purjehdusta, talvisin laskettelua, sekä musiikin saralla fagotin (se iso hassuääninen puupuhallin) ja tenori saksofonin soittoa. Noita puhaltimia soitan myös

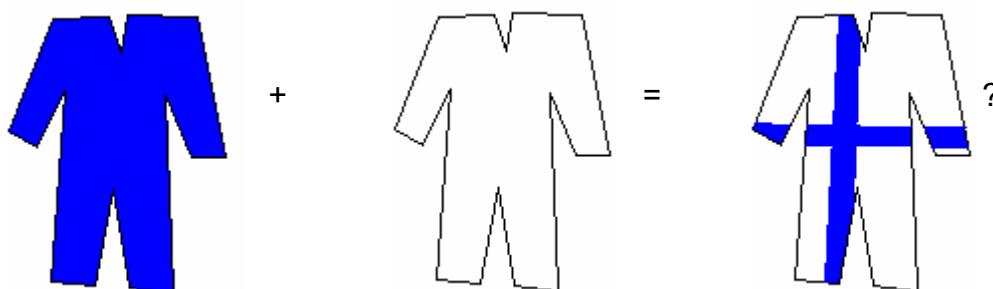
vähän isommissa bändeissä, Tampereen opiskelijoiden sinfoniaorkesterissa, TASOssa, ja Opiskelijoiden bigbandissa, Torvikoplassa.

Tervetuloa morjestamaan ja jututtamaan vaikka ihan muuten vaan yo-kuntaan. -Olen melko iloinen ja helposti lähestyttävä tyyppi. Työpöytäni on avokonttorissa. Vastaan mitä mieluummin kysymyksiin jos vain osaan ja jos en osaa niin kysyn viisaammilta.

T:Saara

Tutalaiset boomarina

Diplomi-insinöörin tutkinto on laajuudeltaan 180 opintoviikkoa. Mikä ihme saa opiskelijan hakemaan ja suorittamaan toista yliopistotutkintoa, joka sisällöltään – ainakin otsikkotasolla – on suhteellisen samansisältöinen? Tuoko toinen tutkinto kaivattua lisäarvoa? Harvinaisuuksia tällaiset tapaukset eivät ole ja vuosittain muutaman tutalaisen voikin havaita tuhlaamassa yhtä kesälomapäivän aamua kauppatieteiden pääsykokeessa. Tässä kahden anonyymina esiintyvän tutakylterin – Tuomaksen ja Mikon (nimet muutettu) – tarina siitä, miksi näin tapahtui ja voiko kylteriyttä suositella sitä harkitseville.

Profile:

Nimi: Mikko (nimi muutettu)
Nopat TTY:lla: >160
Aloitusvuosi: 2000
Pääaine TTY:lla: Strategia
Nopat Tay:lla: >20
Aloitusvuosi: 2004
Pääaine Tay:lla: Laskentatoimi

Profile:

Nimi: Tuomas (nimi muutettu)
Nopat TTY:lla: >120
Aloitusvuosi: 2002
Pääaine TTY:lla: Tuotanto
Nopat Tay:lla: >20
Aloitusvuosi: 2003
Pääaine Tay:lla: Kansantaloustiede

Mikon suurin järjellinen motiivi kauppatieteiden ylioppilaaksi hakemiseen oli TTY:n suppea kurssitarjonta rahoituksesta. Tietysti JOO-opinnot olisi ollut yksi vaihtoehto, mutta paperisota ja huhut siitä, että JOO-opinnoissa opinto-oikeus rajataan yhteen laitokseen, sai idean pääsykokeista realisoitumaan. Kuitenkin suurin syy hakemiselle oli perinteinen hetken mielijohde, spontaanisti emergoituva hulluus ja uteliaisuus pääsykokeiden vaikeusasteesta. Ja hyvinhän siinä kävi. Toisaalta jos seminaarityö on tehty Michael E. Porterista, tietää pääsykoekirjoja lukemattakin mikä on Porterin viiden voiman malli ☺. Osaltaan pääsykokeisiin menemiseen vaikutti myös eräässä tamperelaisessa soittoruokalassa käyty keskustelu ainejärjestöjen puheenjohtajien kesken, jossa ideana oli tehdä ”pj-vaihtarit”. Tosin Mikon kollegalla projekti jäi ideatasolle.

Tuomaksen pääintressi samaan tapaan kauppatieteiden opiskeluun hakeutumisessa oli rahoituksen opetuksen puute teknillisessä opinahjossa. Muutaman tutalaisen päässä kypsynyt ajatus kauppatieteiden pääsykokeisiin menosta kesäkuun alkupuolella vei vallan ja niin Tuomaskin päätti mennä kokeilemaan kepillä jäätä. Itse pääsykokeeseen valmistautuminen vei muutaman päivän. Asiat pääsykoekirjoissa olivat sellaisia, joita opetetaan tuotantotalouden opiskelijoille koulutusohjelmakohtaisissa pakollisissa opinnoissa (markkinointi, yritysorganisaatiot ja ihmisten johtaminen, kansantaloustiede, yrityksen talous, insinöörimatematiikka 1&2). Lisäporkkanana tutkinto-oikeuden

hankkimiseen oli se ennakkokäsitys, että parin vuoden lisätyöllä saisi toisen korkeakoulututkinnon.

Kokemukset kummankin yliopiston käymisestä on osoittanut, että kummassakin on omat hyvät ja huonot puolensa – uskokaa tai älkää. Suurin shokki pohjoisemmassa yliopistossa oli sen konservatiivisuus, vaikka siitä viitteitä ennen hakemisen realisoitumista pojat kuulivatkin. Joistakin yksinkertaisistakin asioista näköjään pohjoisessa saadaan hyvin vaikeita. Pakko on nostaa esille tässä kohtaa tenttikuorella ilmoittautuminen tentteihin... viekää joku siis teknologia keskustaankin! TTY on opiskeluympäristönä huomattavasti dynaamisempi, fleksibiilisempi ja opiskelijaystävällisempi. Henkilökunta on yksinkertaisesti lähestyttävämpää Hervannassa. Lisäksi Mikko ja Tuomas ovat sitä mieltä, että tutatutkinto on laaja-alaisempi. Vastaavasti KTM-tutkinto on syväporaavampi. Toisin sanoen jos esimerkiksi haluat yhdestä kapeasta segmentistä syvemmälle menevän tutkinnon, valitse Tay. Jos kuitenkin työmarkkinoilla opiskelija haluaa valita geneeriseksi kilpailustrategiaksi differoinnin Porterin oppien mukaan, antaa tutatutkinto siihen paremmat valmiudet. Nopea strategia-analyysi heittääkin Porterin nelikentässä tutatutkinnon fokusoituun differointiin ja KTM:n fokusoituun kustannusjohtajuuteen. Onhan se 20 opintoviikkoa pienempi + aika on rahaa = tutkinnon saamiskustannukset pienemmät. Sitä paitsi valitettavan totta on se, että KTM on tuta DI:iin verrattuna tusinatavaraa työmarkkinoilla. Ja eikös sitä niin ole sanottu, että tuta on vuorineuvoslinja... ☺☺☺

Mutta puolensa on Tay:llakin. Luonnollisesti ensimmäisenä mieleen tulee luennoilla käyvien opiskelijoiden sukupuolijakauma. Vaikka tässä jutussa onkin miehinen näkökulma edustettuna, ovat Mikko ja Tuomas yhtä mieltä siitä, että opiskeluympäristö on parempi sukupuolijakaumalla 50-50 kuin 85-15. Lisäksi paljon motivoivampaa on opiskella sivistyksen parissa keskustassa kuin Hervannan perämetsissä. Joku kun siirtäisikin Hervannan pois TTY:n alueelta... Tutalaisuuden huonoksi puoleksi keksimällä saa vielä keksittyä senkin, että vaikka valkoinen onkin puhtauden ja viattomuuden väri, on se värinä haalareissa huomattavasti likaantumisherkempi... ja valkoisiahan sitä päällä tulee pidettyä!

Opintojen sisällössä poikien huomion on herättänyt myös yksi olennainen seikka: TTY:lla ei kovinkaan monen kurssin läpäiseminen onnistu ilman harjoitustyötä. Tavallista on, että arvosanasta 40-50 prosenttia määräytyy harjoitustyön perusteella. Laajuudeltaan harjoitustöiden koko vaihtelee: 10-30 sivua, yleensä 15-20 sivua. Vastaavasti Tay:lla harjoitustöitä ei juurikaan ole. Kotitehtäviä on ehkä enemmän kuin TTY:lla, mutta oppimiskeinona laajemmat harjoitustyöt auttavat sisäistämään opitun asian huomattavasti paremmin. Asia luultavasti (ja toivottavasti) on toki toisin syventävissä opinnoissa myös Tay:lla, mutta objektiivista ja empiiristä havaintoaineistoa ei tässä yhteydessä voida esittää. Edellä mainittu koskee siis ainakin niin sanottuja massakursseja.

Opintojen sisällöstä toinen erottava seikka on kielten osuus tutkintorakenteessa. Siinä missä tuta-DI voi päästä 6 opintoviikolla kieliopintoja, on kauppatieteilijän luettava 20 opintoviikkoa. Tässä siis pisteet pohjoiseen, onhan kielten opiskelu nykymaailmassa ensiarvoisen tärkeää. Tosin harva tutalainen jättää kieliopinnot tuohon 6 opintoviikkoon, mutta kuitenkin...

Olennainen osa opintoja on tietenkin ainejärjestö. Tässä tapauksessa siis Indecs ja Boomi. Ero on selvä näitä kahta vertailtaessa: Indecs on kenties innovatiivisempi, mukautuvampi ja dynaamisempi kuin Boomi, joka puolestaan suuruuden ekonomian mukaisesti pystyy

tarjoamaan palveluita, joita pieni ainejärjestö ei pysty. Kuitenkin varsin samanhenkistä porukkaa tuntuu olevan kummassakin... pääsääntöisesti varsin ekstroverttejä opiskelijoita.

Tietämättä vielä sitä, tuleeko Mikko ja Tuomas ikinä valmistumaan maistereiksi kiteyttävät he koko asian lyhyesti: Haenko vai en kauppatieteilijäksi? No perskules, miksipä ei? Pääsykokeet kun ei mitenkään järjettömän vaikeat ole, ainakaan Teta PK:n ja koulutusohjelmakohtaisten opintojen jälkeen. Uhratut tunnit pääsykoekirjoihin eivät hyvällä tahdollakaan nousseet kovinkaan korkeiksi ☺. Näin siis tuotokset käytettyihin panoksiin nähden ovat vähintään kohtuulliset.

VERTAILEVA TOP3 –SW(OT)

	Vahvuudet	Heikkoudet
TTY/tuta	- tutkinnon laaja-alaisuus - dynaaminen opiskeluympäristö / henkilökunta - harjoitustyöt olennainen osa opiskelua	- äijävalta - Hervannan maantieteellisyys - haalareiden likaantumisalttius
Tay/KTM	- sukupuolijakauma - yliopiston sijainti - kielten opetus / niiden pakollisuus	- yliopiston konservatiivisuus (ne tenttikuoret on antiikkia...) - KTM nimikkeellä varustettuja työnhakijoita on paljon....

Jukka A:n latvasta

Kansainvälisillä markkinoilla sattuu ja tapahtuu. Toiset rikastuvat hetkessä, toiset köyhtyvät köyhtymistään. Oikeastaan mikään ei ole odottamatonta. Kunnes General Motors ja Fiat keittivät vuosikymmenen sopan, jota nyt selvitellään aivan meidän kulmilla. Tämä on tositarina strategiasta, ylioptimismista ja suurista tappioista.

Amerikkalaisen General Motorsin osakekurssi on romahtanut vuosituhaten alusta 50 prosenttia. Myynti ja markkinaosuus ovat laskussa, tytäryhtiöitä konkurssin partaalla ja työvoiman ikääntyminen uhkaa kasaantua varsinaiseksi eläkepommiksi. Autovalmistajan vuoden 2004 ensimmäiset kolme neljännestä tuottivat tappiota 1,7

miljardia dollaria. Ja velkaakin on suunnattomasti. Silti GM:n johtajien aika kuluu aivan muunlaiseen toimintaan: kuinka välttyä ostamasta 90% Fiatin osakkeista?

Vuonna 1998 General Motorsin pääjohtajaksi astunut Richard Wagoner laati yhdessä johtoryhmänsä kanssa yritykselleen strategian pitkälti vanhojen arvojen pohjalta. Amerikkalaiseen tapaan tavoitteena oli pysyä maailman suurimpana autovalmistajana, mihin pyrittiin pitkälti aggressiivisten yritysostojen avulla. Muun muassa Isuzu, Saab, venäläinen Atovoz ja Suzuki valittiin sijoituskohteiksi. Näistä ainoastaan Suzuki on osoittautunut jälkeinpäin kannattavaksi.

Kovin kädenvääntö käytiin kuitenkin Fiatista. Euroopan markkinoilla asemiaan menettänyt GM ei halunnut menettää kompaktien autojen markkinoita DaimlerChryslerille, joten kauppohen oli onnistuttava lähes hinnalla millä hyvänsä. Tiukaksi käyneen kilpailun seurauksena GM sai kun saikin tehtyä kaupat ja osti 20 prosenttia Fiatista 2,4 miljardilla dollarilla. GM:n tarjouksen voiton sinetöi harvinainen myyntioptio, joka antoi Fiatin omistajille oikeuden myydä loput osakkeistaan GM:lle vuoden 2005 tammikuusta alkaen.

Nyt helmikuussa ylioptimististen sijoitusten seurauksen GM:lla on vuosisadan krapula. Fiatin osakekurssi on laskenut kauppahetken 30 dollarista kuuteen dollariin ja yrityksellä on edessä vääjäämätön velkakriisi. Myyntioption seurauksen General Motors on joutunut talouden maailmassakin ainutlaatuiseen ansaan, ainakin tässä kokoluokassa, jossa myyjä tekee ostopäätöksen, huolimatta ostajan mielipiteestä. Jos Fiat käyttää optioita, joutuu GM ostamaan loput 90% sen osakkeista, mikä maksaisi sille noin 8 miljardia dollaria.

Viime päivinä GM on vedonnut siihen, ettei myyntioptioon liittyvä sopimus olisi enää voimassa, koska sopimusehtoja rikottiin kun Fiat myi 51% rahoitussiivestään ja pumppasi näin 3 miljardia dollaria Fiat Autoon. General Motors ei osallistunut rahoitukseen ja sen osuus Fiatista laski 10 prosenttiin. Fiatin mielestä kauppa taas ei muuttanut mitenkään sopimuksen sitovuutta. Viime kädessä riita ratkennee oikeudessa, mutta talousmaailmassa huhutaan, että sopimukseen saatetaan päästä myös ilman ahneita lakimiehiä. Toistaiseksi lähes taukoamatta jatkuneet neuvottelut eivät ole tuottaneet tulosta, mutta yleisesti uskotaan, että General Motors pääsee myyntioptiostaan

eroon noin miljardilla dollarilla. Se on kallis hinta ylioptimistisista päätöksistä.

Samaan aikaan kun Fiatin ja General Motorsin kiistan ratkeamista odotetaan jännittyneesti, on hyvä pohtia tapauksen opetuksia myös suomalaisen yritysmaailman kannalta. Ylioptimismi ei ole Suomelle vierasta, sen on opettanut 80-luvun lopun kupla sekä vuosituhaten vaihteen IT-fiasco. Varsin samankaltainen esimerkki sokeasta uskosta on Sonera ja Saksan 3G-lisenssit. Kyllä mekin osaamme.

Tänä päivänä maltillisuuden sanoma onkin entistäkin ajankohtaisempi. Geopoliittinen tilanne on herkkä ja valuuttamarkkinat hakemassa uutta muotoa Aasian noustessa yhä kovemmaksi pelaajaksi. Samanaikaisesti useat suomalaiset yritykset siirtyvät aggressiivisesti ulkomaille suurten voittojen toivossa. Kaikki tietävät että riskinotto kannattaa, mutta maltillisuuden jalo taito usein unohtuu. Ilmassa on kuplan tuoksua.

Osa-aikatyöhön laskettelunopettajaksi?

lauantai 8.1

Mielessäni oli jo muutaman vuoden ajan kypsynyt ajatus laskettelunopettajaksi ryhtymisestä ja tänä talvena koitti vihdoinkin sopiva ajankohta toteuttaa tämä haave. Laskettelu on pitkään ollut yksi rakkaimmista harrastuksistani, ja jos kyseistä lajia opettamalla olisi mahdollisuus vieläpä tienata rahaa, niin mikäs siinä. Viikolla pidempi joululoma myös kieltämättä houkutteli. Lähdin kohti Vuokatin urheiluopistoa juna-bussi yhdistelmällä perjantaiyönä vielä tietämättömänä tulevan viikon koitoksista. Bussissa törmäsin helsinkiläiseen Mariaan, joka oli tulossa samalle kurssille, ja Vuokatissa tapasimme muun poppoon, jonka kanssa tulisimme tulevan viikon viettämään. Yhteensä meitä oli neljä nais- ja kahdeksan miespuoleista ikähaarukalla 20-53 vuotta. Lisäksi urheiluopistolla majaili 10 lumilautakurssilaista.

Ensimmäinen päivä rinteessä meni itse kunkin omia taitoja kartoitettaessa, ja kaikki olivat ekan päivän jälkeen ihan pihalla. Kouluttajamme Antti piti todellisen luulot pois-harjoituksen! Illalla nautimme opiston loistavasta ruuasta ja katselimme videolta päivän suorituksiamme. Ja niissä ei kyllä

ollut paljon nähtävää...Illalla kaaduinkin sänkyyn osan porukasta lähtiessä katsastamaan Sotkamon yöelämää?!

sunnuntai 9.1

Tänään aloitimme varsinaisen opetusharjoittelun. Käsittelimme koko päivän suksiin ja lumeen totuttamista, joka ei ainakaan suomalaisten asiakkaiden kanssa pitäisi olla vaikeaa maastohiihtotaukumme vuoksi. Iltapäivästä alkoi aurakäännökset puuduttaa ja teki mieli jo päästä laskemaan omia laskuja vähän vauhdikkaammissa merkeissä.

Illan teoriassa käsittelimme aiheita hiihdonopettaja ja asiakaspalvelu sekä rinneturvallisuus. Tuli huomattua, että markkinoinnin ja turvallisuustekniikan kursseilla opitut jutut pätevät ihan hyvin vaikkapa laskettelukeskukseen. Jumpan ja pelailun & venyttelyn yhteydessä tajusin pohkeideni olevan aivan mustelmilla päivän auraamisista, aargh.

maanantai 10.1

Eilisen alkeis- ja perustason opettamisesta selvittyämme panostimme tänään koko päivän jatkotason leikkaavien käännösten trimmaamiseen.

V a i k k a laskutaidottomien itänaapureiden määrä rinteessä olikin jo huomattavasti vähentynyt sitten viikonlopun, sai kouluttajamme k y l k e e n s ä a i k a m o i s e n ohjuksen eikä edes anteeksipyyntöä. Illalla saimme aiheet h u o m i s i i n opetusharjoituksiimme;

tarkoituksena siis oli että kukin suunnittelee 20 minuutin harjoitukselle ohjelman ja suorituspaikat. Katseltuamme hetken ruotsalaisia free ride-videoita painuin nukkumaan, huonekaverini Maria kömpi sänkyyn 5 tuntia myöhemmin ilmeisen railakkaan juhlinnan jälkeen=)

tiistai 11.1

Jouduin pitämään oman tuntini vasta toiseksi viimeisenä, joten aamupäivä meni oppilasta esittäessä ja muiden pitämiä tunteja arvioidessa. Joillekin iski ramppikuume ja katse hakeutui suksen kärkiin, mutta suurin osa suoriutui tehtävästä varsin mallikkaasti. Omalla kohdalla plussaa oli kuulemma reipas ote ja hyvät harjoitteet, mutta kehittämistä jäi teorialiedon terävöittämiseen.

Illalla oli puolikurssijuhla johon olimme yrittäneet keksiä ohjelmaa jo parin päivän ajan. Loppujen lopuksi ohjelmaa ei ollut j o t a i n e p ä m ä ä r ä i s t ä l a u l u n u u d e l l e e n s o v i t u s t a l u k u u n o t t a m a t t a , m u t t a i l t a k u l u i r a t t o i s a s t i

jägermeisteria hörppien ja lautaporukkaan tutustuen. Minun ja Marian osalta ilta jatkui Lappeenrannan poikien Markuksen ja Juhiksen ja muun sekalaisen kokoonpanon kanssa vielä jokusen tunnin baarin sulkeuduttuakin. Hauskaa oli!

keskiviikko 12.1

Mutta vielä hauskenpää oli aloittaa aamu yhdeksältä kuten aina, ja tällä kertaa vielä murtomaahiihdon parissa. Onneksi pojat olivat voidelleet minun ja Marian sukset valmiiksi illalla niin välineistä ei tasapainon puuttuminen ainakaan jäänyt kiinni. Ihan viidenkymppin lenkkiä ei sentään lähdetty vetämään, lähinnä käsitelimme helppoja konsteja tutustuttaa esim. ulkomaalaisia

asiakkaita murtsikan saloihin. Koska emme olleet sitten lauantain ehtineet juuri ollenkaan laskea omia laskuja, oli iltapäivä varattu sille. Videotkin näyttivät jo huomattavasti paremmilta!

torstai 13.1

Aamulla kävimme rinteessä läpi lapsia ohjattaessa huomioitavia asioita ja iltapäivällä saimme ihka ensimmäiset oppilaamme. Minä ja Mikko ohjastimme neljää kymmenvuotiasta, jotka olivat lasketelleet ennenkin. Saimme huomata, että vaikka kuinka annoit selkeät ohjeet lähti vähintään puolet täsmälleen vastakkaiseen suuntaan heti kun silmä vältti. Pari ensimmäistä laskua sujui mallikkaasti, kunnes Arttu-poika kerran kaaduttuaan sai äkillisen korkeanpaikankammon eikä

hissinoususta enää tullutkaan mitään. Kaiken kaikkiaan lapset olivat veikeitä ja ennen kaikkea i n n o k k a i t a o p p i m a a n . Kurssin teoriakoe tuntui helpolta ja palkitsimme itsemme hyvästä suorituksesta istumalla iltaa taas porukalla urheiluopiston

klubilla oluita nauttien.

perjantai 14.1

Taas vuorossa opetusharjoituksia. Tänään nähtiin pari pohjanoteerausta, lieneekö alkanut jo rasitus painaa niin että esitys jäi todella flegmaattiseksi? Muutama taas yritti saada porukkaan eloa käskemällä meidät ajattelemaan brasilialaisia bikinityttöjä tai vaihtoehtoisesti brassijalkapalloilijoita lantion ja ylävartalon liikkeitä kehittäviä harjoituksia tehdessämme. Siis mitä?

Illalla lähdimme rinneravintola a'la Kattiin laulamaan karaokea. Antti sekä lautakouluttaja Jullekin innostuivat mukaamme ja illan aikana kuultiin sekä

hyviä että huonoja lurituksia mm. Hei me heilutaan ja Milla-kappaleista. Toivomuksista huolimatta karaokeisännältä ei löytynyt Jänöjussin mäenlaskua eikä biisiä jossa lauletaan Missä vika jos taidot ei riitä? tai jotain sinnepäin.

lauantai 15.1

Päivä valkeni aurinkoisena ja pakkastakin oli kirpeät -13 astetta. Rinteet olivat juuri sopivasti jäätyneet alkuviikon pehmeähkön mössön jälkeen. Testilaskut sujuivat vauhdikkaasti, mitä nyt yhden suksen ratalaskussa nähtiin pari mahtavaa ilmalentoa. Ilmeisesti viikon aikana monta kertaa kuultu ohje "Vauhti korvaa puuttuvat taidot" oli kaikilla päällimmäisenä mielessä... Iltapäivällä ohjelmassa oli telemarkia murtomaasuksilla. Tämän jälkeen en kyllä epäröi etteikö joku etelä-eurooppalainen tuntisi oloaan turvattomaksi tavallisilla alppisuksilla, fiilis on varmaan sama kuin itsellä murtsikoilla laskettelurinteessä taiteillessa.

Illan kurssijuhlaohjelmassa oli hohtokeilausta ennen baariin menoa. Kisa oli tiukka ja kukin joutui vuorollaan tarjoamaan kierroksen omalla radallaan. Tässä vaiheessa iltaa moni alkoi olla jo aikamoisessa tuiskeessa ennen kuin edes pääsimme Katinkultaan saakka. Siellä vierähtikin loppuilta tappiin asti.

sunnuntai 16.1

Ja aamulla taas rinteeseen. Ohjelmassa ei onneksi ollut enää mitään tiukkaa harjoittelua vaan lähinnä pieni yhteenveto ennen kurssin päätöstä ja kotimatkaa. Auto oli aika täynnä neljän ihmisen, kolmien suksien, parien murtsikoiden ja laudan sekä lukuisten urheilukassien ansiosta. Olo oli illalla sellainen, että ainakaan viikkoon ei kyllä pysty ajattelemaankaan laskemista, eikä +4 astetta ja vesisade auttanut asiaa yhtään. Kaiken kaikkiaan reissusta jäi erittäin positiivinen fiilis, ja jos joku harkitsee vastaavaa, voin varauksetta suositella. Ei muuta kun innolla ensi talven Alppi 2-kurssia odotellen!! -Auli Tiainen

On ihmisiä, jotka haluavat kehittyä ja tehdä asioita aina paremmin. Niin mekin. Se palkitsee ja pitää vireänä.

www.upm-kymmene.com

WE LEAD.
WE LEARN.

Elämä on liikettä.

MINNA PÄIVISEN ELÄMÄN AAKKOSET

Minna Päivinen työskentelee lehtorina Turvallisuustekniikan laitoksella. Hän väitteli tekniikan tohtoriksi muutama vuosi sitten, ja nyt hänen työhönsä kuuluu mm. opetuksen kokonaiskoordinoimista. Lisäksi hän tutkii erityisesti ergonomian ja käytettävyyden huomioimista tuotekehityksessä. ”Ergonomia on kokonaisvaltaista turvallisuuden parantamista”, hän muistuttaa.

Miksi juuri Minna Päivinen? Syitä löytyy monia. Mielestäni oli jo aika laajentaa haastateltavien skaalaa myös Turvallisuustekniikan laitoksen puolelle. Minna on myös ollut pari vuotta äitiyslomalla. Siksi hän ei omien sanojensa mukaan juurikaan tunne tänä aikana kouluun tulleita opiskelijoita, ja meistäkin löytynee monia, jotka eivät tunne häntä. Opiskelijayhteistyö on Minnan mukaan kuitenkin erittäin tärkeää, ja siksi hän suostui mielellään paljastamaan lukijoille joitain itsestään.

Seuraavaksi pääset siis tutustumaan Minna Päivisen elämän aakkosiin, joista paistaa läpi niin perheen kuin työnkin tärkeys. Ennen kaikkea mukana on jälleen kaivattua naisnäkökulmaa.

A Aurinko. Aapinen alkaa auringolla. Mutta kuitenkin; pilkahdus auringonpaistetta ilahduttaa aina mieltä.

B Basilika-tomaatti-mozzarellasalaatti tuo kesän mieleen.

C Chili. Jatkaa maustelinjalla, toinen suosikkini.

D Diplomi-insinööri. Osaajia joka lähtöön, tsemppiä opintoihin!

E Eläin itsessäni. Eräiden mielestä

ajokoira tai rottweiler, omasta mielestäni lähinnä susi. Delfiini lienee jo toiveajattelua...

F Festina lente. ”Joudu joustavasti”, hallitse aikasi. Tässä taitaa olla jatkuvasti opeteltavaa.

G Geronteknologia. Tekniikan suunnittelu ikääntyville käyttäjille. Tulevaisuudessa yhä tärkeämpää.

H Honda. Reippaan sininen kulkupelini.

I Ihmetys. Alkoi jo lapsuudessa ja toivottavasti ei lopu koskaan. Mikään ei ole itsestään selvää.

J Jahkailu, jankkaaminen ja jossittelu. Perisuomalainen tapa hoitaa asioita, tulevaisuuden vientivaltti? ”JJJ-malli”.

K Käytettävyys. ”Kun seuraavalla kerralla otat käteesi vieraan esineen ja käytät sitä

sujuvasti ja vaivattomasti ensi yrittämällä, pysähdy tutkimaan sitä. Helppokäyttöisyys ei ollut sattumaa, joku suunnitteli esineen huolellisesti ja hyvin.” (Donald A. Norman)

L Laatu. Hyvä laatu ilahduttaa. Suomalainen laatu tuntuu liian usein olevan kateissa.

M Aviomieheni Martti.

N Naiset TTY:lla. Parikymmentä prosenttia opiskelijoista. Ks. kohta R.

O Onni ja Okko. Kaksi pientä poikaamme. Lasten kyky oivaltaa ja yhdistellä asioita on uskomaton. Kunpa saisimme säilytettyä itsessämme lasten luovan ajattelun, jota eivät liiat reunaehdot vielä hallitse.

P Perhe ja puutarha. Perhe on elämäni aakkosten tärkein osa. Puutarhan hoitaminen nousee myös kärkisijoille.

Q QFD. Quality function deployment.

R Rohkeus. Rohkeus toteuttaa itseään ja uskoa omiin ideoihinsa.

S Suklaa!

T Turvallisuus. Työn, kodin ja vapaa-ajan perusedellytyksiä.

U Uiminen. Aina yhtä mukavaa.

V Valo, värit ja valokuvaus.

W Weinbau-Domäne Schloss Johannisberg. Oli eräässä turvallisuustekniikan laitoksen projektissa mukana; kaunis paikka. (<http://www.schloss-johannisberg.com>)

X xyz-koordinaatisto. Selittää ja sotkee monta asiaa.

Y Yliopisto. Hienoisessa myllerryksessä tutkintouudistuksen johdosta.

Z Zoomaus. Kätevää valokuvattaessa.

Å Åre. Muistoissa mukavia flow-kokemuksia.

Ä Äitiys. Elämisen onnea!

Ö Öljyauto. Lasteni suuri innostuksen aihe.

Pääomaa alkavalle tai kasvavalle yritykselle

www.innofinance.com

— INNOFINANCE OY —

Uudenkaupungin excu

12.1.2005

Vähiin käy ennenkuin loppuu... Indecsin yritysvastaava Juhana Vaurio päätti pitää vaalilupauksestaan kiinni ennenkuin valta vaihtuu (ihailtava teko, josta myös monet puolueet voisivat ottaa mallia). Juhana lupasi vaalikokouksessa ennen valintaansa järjestää excun kotikaupunkinsa kuuluisimpaan yritykseen **Valmet Automotivelle** ja tammikuun ensimmäisellä kouluviikolla kourallinen indecsiläisiä suuntasi kohti länsirannikkoa. Valmet Automotive sijaitsee siis Uudessakaupungissa ja on Suomen ainoa henkilöautotehdas. Valmet Automotive on erikoisautojen sopimusvalmistaja, jonka pääasiakas tällä hetkellä on saksalainen Porsche AG. Uudessakaupungissa valmistetaan tällä hetkellä Porsche Boxsterin syyskuussa julkistettua uutta sukupolvea. Porsche-urheiluautojen valmistus aloitettiin Uudessakaupungissa vuonna 1997, jolloin tehtaalla valmistui myös Saabeja. Tehdas on perustettu vuonna 1968 ja ensi kesänä tulee täyteen miljoona valmistettua autoa. Porschen ja Saabin lisäksi tehtaalla on valmistunut myös Opel ja Talbot –merkkisiä autoja.

Aloitimme tutustumisen Valmet Automotiveen kalvosulkeisten kautta yrityksen tiloissa. Yrityksen viestintäpäällikkö Teija Åhlman kertoi meille taustoja yrityksen historiasta sekä nykytilasta nauttiessamme myöhäistä aamupalaa. Kattavan selvityksen jälkeen ääneen päästettiin yrityksen lautupäällikkö Ari Ahovirta, joka kertoi laadunvarmistuksesta huippuluokan autojen valmistuksessa. Ahovirralla opimme että, laatusertifikaatit eivät ole vain koristus yrityksen seinällä, vaan huippulaadun tekeminen ja kehittäminen vaatii jatkuvaa systemaattista työtä ja prosessien hallintaa.

Kierroksemme huipentui tehdaskierrokseen pikkujunalla. Kierroksella saimme seurata Porsche Boxster –urheiluautojen valmistumista vaihe vaiheelta korihitsaamossa ja kokoonpanossa. Maalaamoon emme päässeet prosessin pölyherkkyyden vuoksi, mutta saimme ihailla, kun eri väreissä kiiltävät korit laskeutuivat kuljettimella maalaamosta kokoonpanon tuotantolinjan alkuun. Porsche Boxsterin hinta Suomessa on mallista riippuen 70 000 – 85 000€, joten toistaiseksi saatoimme vain haaveilla oman Boxsterin hankinnasta.

Kierroksen jälkeen palasimme vielä näyttelyhalliin, jossa tuotekehitysjohtaja Aimo Åhlman kertoi meille autojen tuotekehityksestä sekä konseptiautojen kehityksestä. Valmet Automotive markkinoi itseään vuosittain mm. Geneven autonäyttelyssä, ja usein tehtaan osaamista esittelee varta vasten kehitelty konseptiauto. Valmet Automotiven erityisosaamista on mm. avoautojen kattoratkaisujen kehittäminen. Ilmankos Suomessa valmistetuista autoista vain muutamia jää kotimaahansa... Näyttelyhallissa oli esillä muutamia konseptiautoja, joita pääsimme ihailemaan. Koeajolle emme sentään päässeet, mutta kovakattoisen avoauton katon toimintaan saimme perehdytyksen.

Tuotantotekniikkaa pitkälle automatisoidussa korihitsaamossa

Näin tutalaisen näkökulmasta mielenkiintoista oli, että tapaamistamme henkilöistä sekä laatupääällikkö että tuotekehityspääällikkö ovat aikoinaan olleet teollisuustalouden lukijoita ja molemmat muistelivatkin hymyissä suin opintojaan ja olivat iloisia nähdessään nuoremman polven tetalaisia. Autotehtaan jälkeen vuorossa oli linja-autokierros yritysvastaavan kotikaupungin nähtävyyksiin, joihin kuului mm. kyseisen henkilön kotitalo. Toimittajat: Tuulia&Laura

CCC Group

Valmet Automotivelta lähdettyämme siirryimme Uudenkaupungin "keskustan" kautta ohjelmistotalo CCC:lle. Osoittautui, että ulkoapäin hieman vaatimaton ja rapistunut rakennus tarjosi asianmukaiset ja ilmeisen riittävät toimitilat yritykselle, joka sai muuten vuonna 1992 Suomen ensimmäisenä ohjelmistotalona ISO-9001 sertifikaatin.

CCC Group koostuu noin 20 yrityksestä, jotka sijaitsevat Suomen lisäksi Saksassa, Unkarissa, Isossa-Britanniassa ja Yhdysvalloissa. Uudenkaupungin yksikkö on nimeltään 3C Industry Oy ja se luonnollisesti vastaa ohjelmistotuotannosta teollisuudelle,

joten excursion kohde oli siis Indecsin jäsenille tässä mielessä osuva.

Excursio oli kuitenkin sovittu hieman lyhyellä varoitusajalla, joten tarjonta rajoittui PowerPointiin perustuneeseen yritysesittelyyn ja tarkemmin esiteltyyn caseen eräälle suurelle suomalaiselle yritykselle tuotetusta järjestelmästä. Kahvi ja leivonnaiset olivat kuitenkin hyviä ja aihe ainakin ohjelmistotuotantoa sivuaineenaan lukevien mielestä ihan kiinnostava. Vinkkinä voi kertoa, että teollisuustalous ja ohjelmistotuotanto ovat aineyhdistelmänä yksikön johtajan mukaan paras mahdollinen perusta tähän firmaan töihin hakiessa.

CCC:n asiakkaina on vakuuttava joukko Suomen suurimpia yrityksiä ja ainakin asiakastyytyväisyyden ja kansainvälisen luottoluokituksen (AAA) perusteella liiketoiminta on menestyksestä. Vakuuttavaa ainakin minun mielestäni oli huolellinen ja varmasti laatuajurjestelmien vaatimukset täyttävä dokumentointijärjestelmä, joka yrityksellä oli käytössä.

Mainittavan arvoista vierailussa oli myös se, että yrityksen vieressä sijainnut golfkenttä vaikutti täysin pelikuntoiselta, vaikka elettiin tammikuun puoliväliä!

Toimittaja: Markus Mertanen

Tavoitepositio

JOKAINEN ON OMAN ELÄMÄNSÄ TOIMITUSJOHTAJA.

Kauppalehti